

ΤΕΥΧΟΣ 159

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Κ.

Κ. ΡΕΝΤΗ

W.

ΕΘΝΙΚΙΣΤΟΥ

Γ.Κ. ΣΑΡΑΝΤΑΚΗ

Β. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

ΧΙΜΠΕΝ

ΦΟΥΡΝΕ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΓΟΥΝΑΡΙΚΟΥ

— Γεγονότα και σχόλια

— Έσωτερική εβδομάς

— Ζοννάρι και Βενιζελισμός

— Ο Άχμετ Ζώγου

— Η ριζική λύσις

— Διατὼ χωλαίνει ἡ Δικαιοσύνη

— Ἰωάννης Εὐταξίας, (Σκιαγραφία)

— Κωνσταντῖνος Α' καὶ ὁ λαὸς του

— Πρὸς τὴν 18ην Νοεμβρίου 1916

— Ἡ κατεύθυνσις τοῦ ἀγῶνος

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΟΔΟΠΟΙΤΑΣ—Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δρ. 150

ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 75

ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚ. (γενικώς) λ. 1

» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5

Έξάμηνοι συνδρομαί Έξωτερικού και τρί-
μηνοι Έσωτερικού δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαιτέραι
συμφωνίαι.

— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιτα-
γῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀπο-
στολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ πα-
ρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν Δι-
εύθυνσιν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΣΕΛΛ

SINGLE-DOUBLE-TRIPLE-GOLDEN-GEAR

ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ SHELL MEX

ΟΠΩΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΘΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΕΚΑΝΟΝΙΣΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΡΥΚΤΕΛΑΙΩΝ

SINGLE SHELL
(ΣΙΓΚΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον λεπτόρευστον και μακράς διαρκείας. Τò ιδεώ-
δες όρυκτέλαιον δι' αυτοκίνητα μικράς δυνάμεως και μηχανά-
νας ψυχωμένας δι' ύδατος και αυτοκίνητα.

DOUBLE SHELL
(ΝΤΟΥΠΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον μετρίας ρευστότητος, χρησιμοποιούμενον εις
τά πλείστα αυτοκίνητα πολυτελείας, εξασφαλίζον την ευ-
κολον εκκίνησιν και εις τον ψυχρότερον καιρόν λιπαίνει ά-
μέσως όλα τὰ κινούμενα μέρη.

TRIPLE SHELL
(ΤΡΙΠΛ ΣΕΛΛ)

Όρυκτέλαιον πολύρευστον ιδίως δια καιρόν λίαν θερμόν,
κατάλληλον δια μεγάλης δυνάμεως αυτοκίνητα, λεωφορεία
και βαρέα αυτοκίνητα. Κατάλληλον δια μοτοσυκλέτας.

GOLDEN SHELL
(ΓΚΟΛΝΤΕΝ ΣΕΛΛ)

Λίαν παχύρευστον ειδικώς παρασκευασμένον δια μηχανάς
ψυχωμένας δι' άέρος.

SHELL GEAR OIL
(ΣΕΛΛΓΚΕΑΡΟ-Ι-Λ)

Εξαιρετικής ποιότητος όρυκτέλαιον δια τò κριώτιον των
ταχυτήτων και του διαφορικού.

**SHELL TRANSMIS-
SION GREASSE**
ΣΕΛΛ ΤΡΑΝΜΙΣΣΙΟΝ
ΓΚΡΗΣ

Λίπος δια μηχανισμούς μεταδόσεως κινήσεων εκ του κινη-
τήρος (Transmission) κυλινδρικούς και με μπίλιες.

Τò ιδεώδες όρυκτέλαιον, όπως αποφεύγετε τὰς απανθρακώσεις. Τὰ
όρυκτέλαια ΣΕΛΛ διυλίζονται οσώς ώστε να μη παρουσιάζουν άνθράκω-
σιν, έχουν δε αποδειχθή κατόπιν δοκιμών, ότι δεν αφίνουν κατά την χρη-
σιμοποίησιν άνθρακα.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ BENZINHN KAI OPYKTEΛAIA

ΣΕΛΛ

SHELL COMPANY (HELLAS) LTD

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

A. E. B. E. "Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ",

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΤΟΣ Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 159

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Εϋγνωμονεί βαθύτατα τον κ. 'Αδαμ. Πολυζωΐδην, τον εκλεκτόν συνάδελ-
φον και τετιμημένον φίλον της, ή «Νέα Έπο-
χή», δια την προς αυτήν άπειρον ευμένειαν
του, ήτις τόσον πλουσίως εξεδηλώθη πλει-
στάκις από των στηλών της εθνικωτάτης «Α-
τλαντίδος» της Νέας Υόρκης και τόσον πα-
νηγυρικώς έπιστοποιήθη δια του άρθρου αυ-
του του δημοσιευθέντος εις το προηγούμενον
τεϋχος της «Ν. Έποχής». Εύτυχής και υπε-
ρήφανος ή «Νέα Έποχή» δια την παρ' όλων
των όμοφρόνων, από του Σεπτου 'Ανακτος
Γεωργίου του Β' μέχρι και του τελευταίου
συναγωνιστου άναγνώρισιν της 'Ιδεολογικής
αυτης προσπάθειας μίαν δύναται να παράσχη
υπόσχεσιν: οτι θα συνεχίσω τον
υπέρ της 'Αποκαταστάσεως της Συνταγμα-
τικής Βασιλείας αγώνα αυτης, εν πλήρει προ-
σρμογή του αγώνος της τούτου, προς τας
απόψεις άς τόσον αναλυτικώς και μετά τόση
πειστικότητα διέτύπωσεν ο κ. 'Αδαμ. Πολυ-
ζωΐδης εν τω τελευταίω αυτού άρθρω. Πρό-
γραμμα του 'Αγώνος: Η ΕΝΩΣΙΣ, πασών
των δυνάμεων του αντιδημοκρατικού κόσμου
της Ελλάδος δια την τελικήν κατίσχυσιν του
Βασιλόφρονος 'Αγώνος. Ζ ή τ ω ή "Ε-
νωσις".

Η διδασκαλική Όμοσπονδία, προκλητικώς
κατά της 'Ελληνικής Κοινωνίας δράσα,
εξελέξεν ως Διοικ. Συμβούλιον, το παυθέν
επί κομμουνισμῶ και διαχειριστικαίς άνωμα-
λίαις. Η στάσις αυτή των διδασκάλων, εις
στιγμάς καθ' άς Βουλή και Κυβέρνησις προ-
σπαθούν να δώσουν υγιά κατεύθυνσιν εις την
εκπαίδευσιν αποτελεί δείγμα της κρατούσης
γοσηρότητος και της ψυχικής διαστροφής

των διδασκάλων τούτων. Έχει όμως και έν
αγαθόν, ή κατάστασις αυτή, ότι ώθησε μέγα
μέρος των υγιώς σκεπτομένων διδασκάλων ν'
απαλλαγούν από την πίεσιν των κρατούντων
και να ύψώσουν την σημαίαν την όρθής και
υγιούς σκέψεως και της καλής και Έλληνικής
εκπαιδευτικής διδασκαλίας. Το γεγονός τούτο
αποτελεί την πρώτην νίκην. Ο Διδασκαλικός
κόσμος έπαυσε κηδεμονευόμενος από την
μαλλιαρήν κλίκαν και μη φοβούμενος πλέον
τον διωγμόν, εκήρυξε την αλήθειαν και άπε-
φάσισε να δράση υπέρ των πεποιθήσεών του.
Χαιρετίζομεν τούτα, ως πρώτην βάση της
επικρατήσεως της υγιούς εκπαιδεύσεως.

Παρακολουθήσαντες την έν τη Βουλή
διεξαχθείσαν συζήτησιν επί της προ-
τάσεως της διώξεως των κομμουνιστών βου-
λευτών ήσθάνθημεν βαθείαν έκπληξιν δια την
ανεκτικότητα των βουλευτών της δημοκρατι-
κής ιδία παρατάξεως άκροωμένων τους υπό
δίωξιν κομμουνιστάς βουλευτάς και τούτα συ-
νηγόρους αυτών, ανεκτικότητα εξηγηθείσαι
προς στιγμήν όλως άφελώς, ως δείγμα της
πλήρους εξημερώσεως των παρ' ήμιν πολιτι-
κών ήθών. 'Αλλ' όταν βουλευτής του Λαϊ-
κού κόμματος άπορών δια την ζητούμενην δι-
ώξιν των κομμουνιστών βουλευτών ως υπο-
νομευτών της άκεραιότητος της Ελλάδος,
ήρώτησεν αν ποτέ επεδιώχθη ή διώξις τοϋ
κ. Γ. Κονδύλη ύπονομεύσαντος εκ Κωνσταν-
τινουπόλεως την εθνικήν έν Μικρά 'Ασία προ-
σπάθειαν, και οι δημοκρατικοί βουλευταί έξη-
γέθησαν και ώρυόμενοι και άσχημονούντες
επέβαλον σιγήν εις τον αποτολήσαντα τοϋ
αυτην έρώτησιν, τότε ή ώραία όπτασία έξη-
φανίσθη και άντελήφθημεν ότι ή ανεκτικότης

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΞΤΟΝ ΧΙΜΠΕΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α' ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ

(Είλικρινής και αντικειμενική εξιστόρησις τῶν ἀπὸ τοῦ 1914—1917 γεγονότων καὶ ὑπέροχος ψυχογραφία τοῦ ἀειμνήστου Μάρτυρος Βασιλέως)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τοιοῦτοτροπῶς διὰ τοῦ ἀρθροῦ του αὐτοῦ, ὁ Βενιζέλος εἰσέφερε τὸ συνήθημα τῆς προσωπικῆς πλέον κατὰ τοῦ Βασιλέως του ἐπιθέσεως. "Ὅπως ἀπέδειξαν τὰ γεγονότα, ἡ ἐπίθεσις αὐτὴ ἦτο προμελετημένη διότι ἀλλως, ἂν δὲν κατηγορεῖτο προσωπικῶς ὁ Βασιλεὺς δι' ὅσα κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ βενιζελισμοῦ θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐπὶ τῶν λογχῶν τοῦ Λαοῦ ἰγὺ στήριξις τοῦ κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἡ ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν πυροβολῶν κάλυψις τῶν σκοπῶν του.

Καθ' ὃν χρόνον ὅμως διεξήγετο ἡ ἐπίθεσις τοῦ Βενιζελισμοῦ κατὰ τοῦ Βασιλέως, προεβάλλετο καὶ ἡ ἀξίωσις τῶν Συμμάχων τῆς μεταφορᾶς τῶν σερβικῶν στρατευμάτων διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐπιτελείου, τοῦ ἀποδεικνύοντος τὸ ἀδύνατον τῆς μεταφορᾶς τῶν στρατευμάτων αὐτῶν διὰ ξηρᾶς, δὲν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψει διότι ὁ Βενιζελισμὸς μετ' ἐπιχειρήματα κατὰ τοῦ κράτους. Τὴν πεποίθησιν αὐτὴν τὴν ἀπέδειξεν ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως αὐτῆς τῆς μεταφορᾶς τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ, ἀπόπειρα ἀνατινάξεως τῆς βουλγαρικῆς πρεσβείας διὰ βομβῶν αἱ ὁποῖαι ὡς διεπιστώθη ἀνήκον εἰς τὸν σερβικὸν στρατόν.

Ἄλλ' ἐνῷ συνεζητεῖτο ἡ μεταφορὰ τοῦ σερβικοῦ στρατοῦ διὰ ξηρᾶς, ἡ διὰ θαλάσσης εἶχεν ἀρχίσει ἡδῆ. Ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ ὁπαδοὶ του ὑπεστήριζον τὴν σερβικὴν ἀποψιν διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους καὶ ἐπετίθεντο κατὰ τοῦ Βασιλέως.

πρὸς τοὺς κομμουνιστὰς ἀποτελεῖ διὰ τὸν δημοκρατισμὸν ἀνάγκη πρὸς ἀντιμέτωπον ἀπὸ κοινοῦ τῶν Βασιλοφρόνων. Αὐτὸ εἶνε τὸ **ὅ** **νον** **τῆς** **εἰκόνης** **τῆς** **Βουλῆς.**

ἐξαγόμενον ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων. Ἐν τῇ μεταξύ οἱ βενιζελικοὶ μπράβοι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Γάλλων παρεσκεύαζον εἰς τὰς νήσους καὶ τὴν Μακεδονίαν τὰς ἐκλογὰς διὰ τῆς τρομοκρατήσεως τῶν Μουσουλμάνων τῆς Φλωρίνης, τῆς Καρατζόβης, τῶν Βοδενῶν κτλ.

Ἄλλω καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ὠργιάζεν ὁ χαφιεδισμὸς.

Πληρὴς προστατευομένη ἀπὸ τὰς γενόμενας μεταβολὰς εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῶν Ἀθηνῶν ἡ Ἀγγλογαλλικὴ μυστικὴ ἀστυνομία, ἐπεσέτεινε τὴν ἀνομολόγητον τῆς οὐρασί. Μεταξὺ τῆς Γερμανικῆς μυστικῆς ἀστυνομικῆς ὁργανώσεως καὶ τῆς Ἀγγλογαλλικῆς οὐκ ἦν διαφορὰ. Ἡ πρώτη ἦτο ἀφαίρησις μεγίστη διαφορά, ἐνῷ τὰ δικαστικά καὶ τὰ ἀποτελεσματικά, ἐνῷ τὰ δικαστικά καὶ τὰ ἀστυνομικά ἀρχεῖα ἀπεδείκνυν ὅτι ἡ δευτέρα περιελάμβανεν ἀέργους, χαρτοπαίκτας, σωματεμποροῦς, τέλος ὑποκείμενα ὑποστάθης, κατωτέρας ἐκείνης εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνήκουν οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς παρομοίου εἶδους ἔργα. Εἰς αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα πρέπει νὰ προστεθοῦν γυναῖκες χωρὶς καμμίαν ἠθικὴν, εἰσαχθεῖσαι ἀπὸ τῆν Γαλλίαν ἢ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὰς ὁποίας ἐβλεπε κανεὶς τὴν νύκτα συνοδευομένας ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους διευθυντὰς τῆς Ἀγγλογαλλικῆς μυστικῆς ἀστυνομίας εἰς τὰ καλλίτερα ἐστιατόρια καὶ θέατρα τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς πρόκλησιν τῆς ἀηδίας ὅχι μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν τῶν ἐγκατεστημένων ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ μυστικὴ αὕτῃ ἀστυνομία ἐστοιχίζεν εἰς τὸν φορολογούμενον ἄγγλον πολίτην μεταξὺ τετρακοσίων καὶ πεντακοσίων λιρῶν μηνιαίως, κατ' ἐν τῶν Συμμάχων ἐν Ἀθήναις διπλωματῶν, δυνάμενον νὰ ἰγνώριζῃ τὴν ἑκτασίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀπαισίας αὐτῆς ὁργανώσεως. Ἐνῷ ὅμως τὸ περισσότερο χρημὰ διετίθετο διὰ τὴν ἀγορὰν κοσμημάτων ἢ

ὅ,τι δὴποτε ἄλλου, πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας χρησιμοποιοῦντας ἐκτεπορευμένας γαλλίδας καὶ τὰς θαπνὰς αὐτοκίνητοδρομῶν, χάριν διασκεδάσεως, τὸ ἔργον τῆς ὁργανώσεως διεξήγετο ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοὺς βενιζελικοὺς, καὶ ἡ ὅλη ἰσχὺς τῆς ἀπειριόστου δυνάμεως τῆς ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Βενιζέλου διὰ τὴν ἐκλογικὴν του ἐκστρατείαν.

— Ο —

Τὴν 28ην Αὐγούστου ἔγραψα προσωπικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον τὴν ὁποῖαν δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ δημοσιεύσω ἄνευ ἀδείας, καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν ἐξέφραξα τὴν πεποίθησίν μου ὅτι μία συμφωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀντάντ ἦτο ποσικτικῶς δυνατὴ.

Τὴν ἐπομένην ὁ Βασιλεὺς μετ' ἐδέχθη ὡς πάντοτε φιλοφρόνως καίτοι ὑπέφερεν ἀπὸ τὴν ἐγγείρησιν εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὑποβληθῇ. Συνεζητήσαμεν τὸ πρᾶγμα ἀπὸ ὅλας του τὰς ἀπόψεις.

Μοῦ εἶπεν εἰλικρινέστατα ὅτι ἀπέστειλεν τοὺς ἀδελφοὺς του εἰς τὸ Λονδίνον καὶ τὴν Πετροῦπολιν ὅπως ἐπιχειρήσουν τὴν ἀποτελεσματικότεραν συνεογασίαν μετὰ τὰς συμμαχικὰς κυβερνήσεις, δεδομένου ὅτι διὰ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐφαίνετο ὀλιγώτερον κατορθωτόν. Αἱ ἀντιπροσωπεῖαι αὐταὶ ἦσαν ἀφωσιωμέναι περισσότερον εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων ἐνὸς μόνου πολιτικοῦ κόμματος ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς στρατιωτικῆς θέσεως τῶν συμμάχων εἰς τὴν Ἑνὺς Ἀνατολὴν.

«Γνωρίζετε καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, μοῦ εἶπεν ὁ Βασιλεὺς, διότι σὰς ὠμίησα πλειστάκις, ὅτι δὲν ὑπῆρχε ποτὲ ζήτημα νὰ μὴ πολεμήσῃ ἡ Ἑλλάς, ἐφόσον θὰ ἐβλεπε ὅτι σαφὴ καὶ βέβαια πλεονεκτήματα θὰ ἀπέρσεν ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν καὶ εἰς τὸν πόλεμον. Τὸ νὰ λέγεται ὅμως ὅτι εἶμαι κατὰ τοῦ πολέμου εἶναι ἀνόητον. Ἐγὼ εἰς ἐν καὶ μόνον πρᾶγμα ἀπέβλεπα πάντοτε: τὸ κ α λ ὀ ν τ ο ῦ τ ὀ π ο υ μ ο υ. Καὶ μὲν οἱ τῆς στιγμῆς, ἡ κατάστασις δὲν κατέδειξε τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπετύγχανεν ἡ Ἑλλάς εἰσερχομένη εἰς τὸν πόλεμον εἰς ἀντάλλαγμα τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους θὰ διατρέξῃ καὶ τὰς θυσίας ἀνθρώπων καὶ περιουσιῶν μέλλουσας νὰ ἐπακολουθήσῃ τῇ εἰσόδῳ μας εἰς τὸν πόλεμον».

Συνεχίζων ὁ Βασιλεὺς ἐξήγησεν ὅτι ὁ μιλῶν περὶ πλεονεκτημάτων, δὲν ἀνεφέρετο εἰς ἐδαφικὰς ἐπαυξήσεις, ἡ Ἑλλάς δὲν εἶχεν δὲν εἶχεν ἀνάγκη δῶρων διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ εἰς τὰ μέτρα τὰ στρατιωτικὰ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ λάβῃ ἡ Ἀντάντ διὰ νὰ βασισθῇ μία λογικὴ ἐλπίς ἐπιτυχίας εἰς τὰ Βαλκάνια ὑπὲρ τῶν Συμμάχων, καὶ εἰς οὐς θὰ περιελαμβάνετο καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἡ σύνταξις μετὰ τῶν συμμάχων πρὸς ἐξάσκησιν ἠθικῆς ἐπιδράσεως χωρὶς καὶ τίποτε θετικὸν νὰ ἐπιτευχθῇ δὲν θὰ ἀπέτελει βοήθειαν. Ἀλλὰ συγκατάβασις πρὸς τὴν Ἀντάντ, καὶ θὰ ἀπέφερε ἀπώλειαν θετικὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα χωρὶς αὐτὴ νὰ ἰσοφαρίζεται μετὰ ἀνάλογον βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλοῦ.

«Λάβετε ἓνα μόνον στοιχεῖον τῆς κατστάσεως ὡς παράδειγμα συνέχισε, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς σκέπτεται. Ὑπάρχουν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν ἐν καὶ ἡμῖς περὶ πέντε ἑκατομμύριον γυναίκοπαίδων καὶ ἀνδρῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων ἡ τύχη θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς κοινὴ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ἑλλάς ἀπεφάσισε νὰ συνταχθῇ μετὰ τοὺς Συμμάχους. Δι' ἡμᾶς ἡ εἰσόδος εἰς τὸν πόλεμον δὲν εἶνε ζήτημα ἀπλῆς ἐκλογῆς, μετὰ πολέμου καὶ οὐδετερότητος, ὅπως ἦτο διὰ τὴν Ρουμανίαν. Κάθε φάσις πρέπει νὰ ζυγισθῇ καλῶς. Ἀναμφισβητήτως ἡ παρουσία τῶν Βουλγάρων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐδαφος καὶ ἡ εἰσόδος τῆς Ρουμανίας εἰς τὸν πόλεμον μεγάλως περιέπλεξαν τὴν κατάστασιν. Τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς νέα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δυνατόν νὰ λησθῶσιν τὰ στοιχεῖα ἐφ' ὅν μέχρι τοῦδε ἐβασίσθη ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς εἶμαι πεπεισμένος, λογικῶς ἐβασίσθη. Κάθε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ εἶναι ἀδικύματος ἐναντι τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθοῦν προκειμένοι περὶ τοῦ ζητήματος τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος, πολὺ περισσότερα στοιχεῖα ἀπὸ ὅσα εἶναι γνωστά ἢ νομίζεται ὅτι εἶνε γνωστά».

Ὡς πρὸς τὴν μελλοντικὴν του δρᾶσιν, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, δὲν ἠθέλησε νὰ προβῇ εἰς οἰανδήποτε δημοσίαν ἀνακοίνωσιν. Προσωπικῶς ὅμως συνεφώνει ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμή τῆς δράσεως καὶ δὲν ἀπέκρυπτε τὴν σπουδὴν του νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν.

παζοβέντες εις τὰς ἐπαρχίας των καὶ μακαρίως ἀναμεινοντες τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ συνεισφέρουν οἱ ἐκλογικοὶ συνδυασμοί, διὰ τὰ ἐμφανίσωσιν ἑαυτοὺς ὡς πρωταγωνιστὰς καὶ πρωτοδικαίους εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ ἐπιτύχωσι τὸν ἐξ αὐτῶν ἀποκλεισμὸν παντὸς νέου, ὑγιούς, φιλοτίμου καὶ μετ' ἀγωνιστικὸν παρελθόν στοιχείου.

Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω τούτων λόγων, ἀπὸ τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἀπεμακρύνεται ὁ πρὸ πολλοῦ πλείστοι τῶν γνησιωτέρων παραγόντων καὶ ἐργατῶν τῆς Βασιλικῆς Ἰδεολογίας καὶ τοῦ Ἀντιβελιζισμοῦ ἀγῶνος ὁπαδοὶ τοῦ παλαιοῦ περιδόξου Λαϊκοῦ Κόμματος, τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Δ. Γούναρη ιδρυθέντος. Ἀπεμακρύνθησαν αὐτοῦ ἀνθρώποι στενόντατα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτῶν προσκείμενοι πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ἀρχηγόν, συνεργασθέντες μετ' αὐτοῦ συμπαθόντες μετ' αὐτοῦ. Ἀπεμακρύνθησαν αὐτοῦ πολιτικοὶ καὶ ἄτομα θυσίασαντες αὐταπαρριστικῶς τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Ἰδεολογίας ἀληθεῖς μεγαλομάρτυρες αὐτῆς. Ἐστῆθη μακρὰν αὐτοῦ ἡ μεγάλη πλειονότης τῆς νέας πολιτικῆς ψυχῆς καὶ τῆς νέας πολιτικῆς ζωῆς καὶ τῆς νέας πολιτικῆς ὁρμῆς καὶ τῆς νέας ἠθικῆς ἀντιλήψεως ἡ πλειονότης τοῦτέστιν ἐκείνη τῶν μαχητῶν

τῆς Βασιλικῆς Ἰδεολογίας καὶ τοῦ Ἀντιδημοκρατικοῦ ἀγῶνος οἵτινες κυρίως, ὡς ἀποδεικνύει καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἐκδήλωσις καὶ δράσις αὐτῶν, θάποτε λήσωσι τὸν πυρῆνα τῆς μενάλους παρατάξεως, ἥτις εἶνε προωρισμένη νὰ συντρίψῃ τελειωτικῶς τὸν Βενιζελισμόν καὶ τὰς παραφυάδας του.

Ἐπομένως κακῶς καὶ ἀδίκως καὶ ἐκτὸς λογικῆς καὶ πρὸς ζημίαν τοῦ Ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ περιφρονητικῶτα πρὸς τὸς ἄλλους πολιτικούς τῆς Βασιλόφρονος παρατάξεως μαχητὰς, ἐμφανίζεται τὸ σημερινὸν Λαϊκὸν κόμμα ζητοῦν νὰ προσχωρήσωσιν ὅλοι οὗτοι, οἱ ὑπέρτεροι καὶ ὑπὸ ἑσπιν παρελθόντος ἀγωνιστικοῦ, καὶ ὑπὸ ἑσπιν μαχητικότητος καὶ θυσίᾶν καὶ δοκιμασιῶν, πολιτικοὶ παράγοντες εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα τιθέμενοι ὑπὸ ἄλλους, οἵτινες μόνον φθορὰν καὶ διαιρέσεις ἐπέφερον εἰς τὴν ἀντιδημοκρατικὴν παράταξιν.

Ἀλλὰ τοῦτου οὕτως ἔχοντος τί δέον γενέσθαι; Θὰ ἐγκαταλειφθῇ ὁ ἀγὼν; Θὰ διεξαχθῇ κεχωρισμένως ὑπὸ διάφορα πολιτικά προγράμματα; Ἡ θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐνωσις ὅλων τῶν ἀντιδημοκρατικῶν πολιτικῶν στοιχείων ὑπὸ μίαν ἐνιαίαν κατεύθυνσιν καὶ ὑπὸ ἓν κοινὸν δι' ὅλους πρόγραμμα;

Τοῦτο θὰ ἐξετασθῇ εἰς τὸ ἐπόμενον ἡμῶν ἀρθρον.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΓΟΥΝΑΡΙΚΟΣ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν συνεκινήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐδικὴ σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Παπαναστασίου, διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ καταποιοθέντος νομοσχεδίου περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας. Εἰς τὴν σύσκεψιν μετέσχον βουλευταὶ ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων, ἐν οἷς οἱ κ.κ. Γόντικας, Ἐμμανουηλίδης, Κορμεζῆς Μόδης, Μαργῆς Καραπαναγιώτης, Χατζίσκος, Κολυβάς, Βαροβούτης, Ρεδιάδης, Θεολογίτης, Βοραζάνης Ν. Μπακόπουλος Χαδίνης Χασιάτης ἐπίσης δὲ καὶ τὰ μέλη τῆς ἐδικῆς ἐπιτροπῆς ἐξ ἐπιστημόνων, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχικῶς προβῇ εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ σύσκεψις θὰ ἐπαναληφθῇ διὰ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου, οὕτως ὥστε νὰ καταρτῇ δυνατὴ ἡ ἐμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ συζητηθῇ μετὰ τὰς διαπραγματεύσεις.

Κατὰ τὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας σύσκεψιν τὸ νομοσχέδιον ἐξητάσθη ἐν

τῷ συνόλῳ του, ἔχον εἰς τὰς κυριώτερας αὐτοῦ διατάξεις ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.-Ἡ Γερουσία ἀπαρτίζεται ἀπὸ 1) 90 γερουσιαστὰς ἐκλεγμένους ἀμέσως ἀπὸ τὸν λαόν, 2) 20 γερουσιαστὰς ἐκλεγμένους ἀπὸ τὰς ἐπαγγελματικὰς ὁργανώσεις, 3) 10 γερουσιαστὰς ἐκλεγμένους ἀπὸ τὴν Βουλὴν (καὶ τὴν Γερουσίαν).

Τὸ ἄρθρον 2 καθορίζει τὰ τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει τοὺς ἑξῆς νομούς: 1) Ἀιτικῆς καὶ Βοιωτίας, μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν Τροιζηνίας, Σπειῶν καὶ Ὑδρας, 2) Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος καὶ Εὐβοίας, 3) Ζακύνθου, Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος καὶ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, 4) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Κεφαλληνίας, 5) Ἀρκαδίας Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας, 6) Ἰωαννίνων, Πρεβέζης, Ἀρτης καὶ Κερκύρας, 7) Λαρίσης καὶ Τρικλίων, 8) Σάμου καὶ Κυκλάδων, 9) Λέσβου καὶ Χίου, 10) Ρεθύμνης, Χανίων Ἡρακλείου καὶ Λασηθίου, 11) Θεσσαλονίκης,

Χαλκιδικῆς καὶ Πέλλης, 12) Κοζάνης καὶ Φλωρίνης 13) Σερρών, Δράμας, καὶ Καβάλλας, 14) Ροδόπης καὶ Ἐδρου.

Ἐπὶ τοῦ ἁρθροῦ τούτου διεξήχθη κατὰ τὴν χρεοστήν οὐκ ἐκτετατὴν συζήτησιν ἰδιὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομήν τῶν νομῶν τῆς Πελοποννήσου, διὰ τὴν ὁποίαν ο κ. Γόντικας ἐπεμενεν ὅπως ἕκαστος νομὸς ἀποτελεσθῇ ἰδίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἄλλας διαιρέσεις διευτυπώθησαν οὐδαμᾶ ἀντιρροήσεις ἡ δὲ συζήτησις θὰ συνεχισθῇ.

Τὸ ἄρθρον 3 ὁρίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀναλογουμένων θέσεων γερουσιαστῶν, ὅστις ἐξευρισκεῖται διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοτῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τοῦ κράτους διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλεκτέων, γερουσιαστῶν (90), τὸ δὲ πηλίκον παραλειπομένου τοῦ κλάσματος παριστᾷ τὴν ἐκλογικὴν μονάδα τὴν ἀπαιμένην πρὸς ἐκλογὴν ἑνὸς γερουσιαστοῦ. Ἀκολούθως συντάσσεται πίναξ δεικνύων πόσας φορὰς εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν παριστῶντων τὸν πληθυσμὸν τῶν δημοτῶν ἐκάστης περιφέρειας ἡ ἀνωτέρω ἐκλογικὴ μονάδα καὶ τὰ κατὰ ταυτὶ ἀριθμητικὴν κατιούσαν πλεονάζοντα κλάσματα ἀριθμῶν δημοτῶν. Ὁ πίναξ οὗτος δεικνύει τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ἀναλογουμένων γερουσιαστῶν θέσεων.

Τὸ ἄρθρον 4 ὁμολογεῖ περὶ τῶν ἐκλογέων, οἵτινες πρέπει νὰ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, τὸ δὲ ἄρθρον 5 περὶ τῶν ἐκλογίμων, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἁρθρῳ 60 τοῦ συντάγματος ὁριζόμενα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐν τῷ διατάγματι περὶ προκηρύξεως τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν Γερουσίαν ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν γερουσιαστῶν θέσεων ἐκάστης περιφέρειας, συμφώνως πρὸς τὸν πίνακα τῶν ἀναλογισμῶν. Τὸ ἐκλογικὸν παράβολον ὁρίζεται εἰς δραχμὰς χιλιάδας, ἡ δὲ πρότασις πρὸς ἀνάδειξιν ὑποψηφίου πρέπει νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ 12 τοῦλάχιστον ἐκλογέων.

Οἱ ἐκλογικοὶ συντάσμοι δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνουν ὀνόματα ὑποψηφίων πλείονα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γερουσιαστῶν θέσεων τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας.

Τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 καθορίζουν τὰ τῶν ψηφοδελτίων καὶ φανελλῶν.

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Διὰ τοῦ ἁρθρου 9 καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐκ-

λογῆς, ἐπ' αὐτοῦ δὲ διεξήχθη ζωντὰ συζήτησις. Συνεζητήθησαν κυρίως τρία συστήματα ἐκλογῆς:

α) ὅτι ὁ ἐκλογεὺς δὲν δικαιούται νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς ὑποψηφίους ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ, οὔτε νὰ μεταβάλῃ τὴν σειρὰν αὐτῶν, β) ὅτι δικαιούται νὰ προσθέσῃ μὲν ἄλλ' ὅχι καὶ νὰ διαγράψῃ ἐκ τοῦ ψηφοδελτίου καὶ γ) ὅτι δικαιούται νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς ὑποψηφίους καὶ νὰ ἐγγράψῃ ἄλλους το πολὺ μέχρι τριῶν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ἡ πλειονότης ἐφάνη ἀποκλίνουσα ὑπὲρ τοῦ τρίτου συστήματος. Συνεζητήθη ὅμως ἰδιαίτερος καὶ τὸ σκόπμον τῆς καθιερώσεως τοῦ σφαιριδίου, ἐπὶ τοῦ θέματος δὲ τούτου θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις.

Τὰ ἄρθρα 10, 11, 12 καὶ 13 καθορίζουν τὰ τῆς διαλογῆς τῆς ἀνεροτήτος καὶ ἐγκυροτήτος τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν ἐνοτάσεων. Ἐπίσης τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν. Ἀπὸ τοῦ ἁρθρου 16 μέχρι τοῦ 22 καθορίζονται τὰ τῆς πρώτης κατανομῆς τῶν θέσεων καὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἐπιτυχόντων γερουσιαστῶν, ὑπὸ τοῦ ἐφετείου ἀπὸ δὲ τοῦ ἁρθρου 23 μέχρι τοῦ 26 τὰ τῆς δευτέρας κατανομῆς ὑπὸ τῆς ὁριζομένης ἀνωτάτης ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ τοῦ Ἐπαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τριῶν Ἀρεοπαγίτων καὶ δύο διευθυντῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν.

Τὸ ἄρθρον 26 καθορίζει ὅτι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πρώτης συνόδου τῆς Α' περιόδου ἡ Γερουσία κατατάσσεται εἰς 3 σειράς, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 27 - 33 γερουσιαστὰς, θέλει δὲ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῆς Γερουσίας κλήρωσις πρὸς καθορισμὸν τῶν σειρῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναανεωθῶν κατὰ τὴν λήξιν τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας τριετίας.

Τὸ ἄρθρον 28 — ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ διεξαχθῇ ἐδικὴ συζήτησις λόγῳ τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ — καθορίζει τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν 20 γερουσιαστῶν, τοὺς ὁποίους ἐκλέγουσιν αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὁργανώσεις ὡς ἑξῆς: α) τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπιστημῶν, τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν β) τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχανῶν (ἐμποροβιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια) γ) τῶν βιοτεχνῶν καὶ μικροεμπόρων (ἐπαγγελματικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια), δ) τῶν ἀγροτῶν (γεωργικὰ ἐπιμελητήρια), ε) τῶν ἐργατῶν (ἐργατικὰ ἐπιμελητήρια), στ) τῶν ἰδιωτῶν ὑπαλλήλων (ἐπιμελητήρια τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων). Αἱ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον α ὁργανώσεις ἐκλέγουσιν 6 γερουσιαστὰς, αἱ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα β μέχρι καὶ τοῦ ε ἀνά τριεῖς καὶ ἡ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον στ δύο. Ἡ ἐκλογὴ

Ἀλλὰ δὲν περιορίζετο εἰς τὴν κυρίως πολιτικὰς μελέτας ὁ ΕΥΤΑΞΙΑΣ. ὑπῆρξε δεινὸς καὶ εἰς τὰς οἰκονομολογικὰς τὰς αὐτὰς, τὸ ἀπέδειξε δὲ περὶ τὴν ὅτι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐξελέγη ὡς Ὑποδιοικήτης. ἐπὶ μακρὰ ἔτη διετέλεσε ὡς τοιοῦτος, ἀποβὰς δ' ἐν πολλοῖς καὶ ἔργῳ ἀληθῶς Διοικήτης. Ἀλλ' ἦλθεν ἡ ὥρα καὶ ὡς Διοικήτης τοῦ ἀνωτάτου τοῦτου ιδρύματος ἐκλήθη ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τῶν Μετόχων καὶ ἐκεῖ πλέον ἡ παρουσία αὐτοῦ ἀπετέλεσεν ἀληθῶς χρονικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργομα.

Ὑπῆρξαν περιστάσεις καθ' ἃς ἐν δυσχερεστοῖς καιροῖς παρουσιάετο κατ' ἀνάγκην ἀλλοία ἀντίληψις τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐκείνης τῆς τῆς κυβερνήσεως. Προσεπάθησε πάντοτε λελογισμένως, οὐχὶ εὐλογαφῶς νὰ ὑπερβάλῃ τοὺς κινδύνους τῆς συγχύσεως Τραπεζῆς καὶ Κράτους ἐπ' ἀγαθῷ δὲ ἀμφοτέρων καὶ ἐπεδίωκε κατὰ τὴν στάθμην νὰ βαδίξῃ ἀδιαφορῶν εἰς πᾶν σκλήρον, ἀλλὰ μὴ δοθὼν ἀλλ' ἄδικον ἐπακλόουθον διότι ἐχαρακτηρίζον, ἐσκέπτετο δὲ δοθῶς, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ θίγηται ὑπὸ τοῦ Κράτους τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἔργον μὲχρι σημείου τοιοῦτου ὥστε ἂν εἰδείκνυτο τοῦτο σκεπτόμενον ἢ ὑποχωροῦν νὰ μὴ δύναται πλέον νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν δέουσαν ἀμύνειν καὶ ὑπόστασιν ὥστε νὰ παρέλθῃ τὰς ἀληθῶς πολυτίμους αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος. ὡς τὸ ἀπέδειξε εἰς πάντας τοὺς ἐθνικοὺς καιροὺς καὶ τὰς ἐθνικὰς ἀνωμαλίας καὶ διεκδικήσεις. Καὶ διετύπωσε καὶ ἐγγράφως -- εἶνε δὲ μνημειώδης τὸ ἐγγράφον -- τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις Κράτους καὶ Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ ἐρρύνιμζε καὶ τὴν διαστολήν τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἀνυπερβλήτων ὁρίων πρὸς ἀποφυγὴν ποτε παντὸς ἀπεικταίου. πρὸς πληρὴν δὲ τοῖναντίον ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀμοιβαίων ἐθνικῶν σκοπῶν.

Τοσοῦτο δὲ ἐγκρίσκει νὰ ὑπερμαχῇ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς, ἀφοῦ πρῶτον καλῶς ἐστάθμιζε ταῦτα, ὥστε ἂς γείνη γνωστὸν εἰς τοὺς πολλοὺς ἐν ἀνέκδοτον αὐτοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ὑποδιοικήσεώς του. Ἐνεργοῦμένων ἐκλογῶν διεβίβασεν ἐγγράφον εἰς ἐπαρχιακὸν τὴν ὑποκατάστασιν, εἰς ὃ ἀνέφερε τὰ ἑξῆς κατὰ νόημα: «Βεβαίως κατ' ἀρχὴν ἡ Τράπεζα δὲν ἀναμειγνύεται εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας καὶ τοῦτο ἀξιοῖ παρὰ πάντων τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς, θὰ ἐθεώρει ὅμως παράλειψιν καθήκοντος ἐὰν δὲν συνίστα πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρετικῶς ὡς διὰ παντὸς, ἐννοεῖται, θεμιτοῦ μέσου ταχθῇ ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ..., διότι οὗτος ὡς Βουλευτὴς ὑπερεμάχησε πάντοτε μετὰ λόγον καὶ

πειθοῦς ὑπὲρ τῶν ἐκάστοτε ἀφορώντων τὴν Τράπεζαν ζητημάτων, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, ὅσα προεβάλλοντο ὑπὸ μορφὴν σχεδίων Νόμων».

Ὁ ὅλος μακρὸς βίος τοῦ ἀνδρὸς ὑπῆρξεν ἀληθῆς διδασκαλία καὶ ζωὴ παραδειγματική. Ἐδίδασκεν οὕτω οὐ μόνον λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ, ἀφ' ἑνὸς τοὺς θέλοντας νὰ μορφωθῶσι νὰ ἀκολουθῶσι τὸ τοιοῦτο φωτεινὸν παράδειγμα αὐτοῦ. Παράδειγμα ἀληθῶς ἐπαστήμονος, ἀφωσιμένου εἰς τὸ καθήκον καὶ μόνον, ἐχθροῦ καὶ ξένου τῆς ἐπιτηδεότητος, τὴν ὁποίαν θηρεύουσι κατὰ κανόνα οἱ ἀμοιροῦντες ἀξίας ὅπως μὴ ἰδειχθῶσι μὴ εὐμοιροῦντες αὐτῆς. Καὶ ὁ ΕΥΤΑΞΙΑΣ ἐν παντὶ ἀφ' ἑαυτοῦ διεφημίσθη, πάντοτε παραμεινὼν ἀνεπιτήδευτος.

Ἄτυφος ὁ ΕΥΤΑΞΙΑΣ καὶ πρᾶνς, οὐδὲ ἓνα ἀδικήσας, ἀλλὰ καὶ οὐδὲ ἓνα πικράνας, καὶ τὸν ἔλεγχον δὲ ἐπὶ διαμορφῶν εἰς παραίνεσιν ὅπως μὴ πλήξῃ κατὰ πρόσωπον τὸν καθ' οὗ ὁ ἔλεγχος, οὕτω δὲ καὶ σύρη αὐτὸν εὐκολώτερον πρὸς τὸ μέρος του, πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀληθείας, ὅπερ ἀποκλειστικῶς ἐπεδίωκε καὶ ὅπερ καὶ μόνον ἐνδιέφερεν αὐτόν.

Ἀλλ' ὡς ἄτυφος καὶ ἀνεπιτήδευτος καὶ πρᾶνς οὕτω καὶ ἐντελὴς ἀφαντίστος καὶ ἀμετρούστος ὑπῆρξε πρὸς πάντας καὶ πρὸς πάντα ὁ ΕΥΤΑΞΙΑΣ. ἀποτελῶν ἀληθῶς σπανίαν καὶ ὀνομαστήν ἐξαίρεσιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, ὃν γνωστὸν τὸ εὐέξαπτον τοῦ χαρακτήρος καὶ τὸ φαντακὸν τοῦ αἰσθηματος. Δι' ὃ καὶ πολλὴ ἀργὰ ἀνεμύθη ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων εἰς τὰ τῆς Πολιτείας. Καὶ ὅμως καὶ τὸ Βουλευτικὸν Βῆμα ἐπίσης θὰ ἐλάμπουνεν ὡς εἰδομέν καὶ ἐκ τῆς βραχυχροῦν διὰ τοῦ Κοινοβουλίου διελεύσεως αὐτοῦ. Ὅταν δὲ τύχωσι τῆς δεούσης κυκλοφορίας αἱ οἰκονομολογικαὶ αὐτοῦ μελέται ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἔτι μᾶλλον θὰ θρηνηθῇ ἢ κατὰ τοὺς ἐσώδεις ταύτους καὶ αὐχμηροὺς καιροὺς ἀπουσία αὐτοῦ ἐκ τῆς πρώτης γραμμῆς.

Καὶ ὀφειλομέν ἐπίσης νὰ μνημονεύσωμεν ὅτι καὶ αἱ γνώμαι αὐτοῦ αἱ Συνταγματικαὶ παρέμειναν πάντοτε ἀναλλοίωτοι καὶ σταθεραὶ, ἐκφραζόντες πάντοτε καὶ μέχρις ἐσχάτως τὴν πεπειραμένην αὐτοῦ γνώμην καὶ δημοσίᾳ περὶ τοῦ μόνου ἀρμόζοντος εἰς τὴν Ἑλλάδα Συνταγματικοῦ Μοναρχικοῦ μετὰ Κοινοβουλίου Πολιτεύματος, ὃ περ, ὡς ὠδήγησε καὶ εἰς τὸ μακρὸν παρελθὼν εἰς ἡμέρας εὐκλείας καὶ μεγαλείου τὸ ἔθνος, οὕτω θεῖα συνάρασει ἐπαυλάσσει καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Ὁ ΕΥΤΑΞΙΑΣ ὑπῆρξε πρὸς τοὺς ἄλλους

πιστὸν καὶ εὐλαβὲς τέκνον τῆς Ἀγίας καὶ Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας (ἐκ συναισθήσεως, μορφώσεως, ἐκ συνειδήσεως παρακολουθῶν καὶ πάντα τὰ θέσμινα αὐτῆς καὶ τοὺς ἱερ. κανόνας, οὐδέποτε δὲ τεῖνας εὐήκοον οὐς εἰς τὰς νεωτερίζουσας ἐλευθερίους περὶ Ἱερῶν Μονῶν καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας ἰδέας, τὰς ὁποίας σθεναρῶς κατεπολέμησε π.α.στε, θεωρῶν αὐτὰς ἀποφωλίσους καὶ ἀντεθνικάς. Ἐτῆρει δὲ καὶ τὰ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας ὡς ἀληθῆς Χριστιανός, παρέχων ἑαυτὸν ἀξιόμιμητον εἰς τοὺς βουλομένους παραδειγμα. Ὑπῆρξεν ὄντως ἀνυπόκριτος καὶ εὐσεβὴς Χριστιανός, πρᾶος, ἄτυφος ἄκακος καὶ ἄ-

δολος Χριστιανός, ἀληθής, ὡς ὁ τῆς παραδόσεως Ἰσραηλῆτης.

Τοιοῦτος ὁ ἐκλιπὼν ἀνὴρ, ἀνέκων ἤδη εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱστορίας, ἥτις ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ κρίσει αὐτῆς θὰ καταλέξῃ τοῦτον μίαν τιμιέρην μεταξὺ τῶν τετιμημένων τέκνων τῆς Πατρίδος, τῶν ὁποίων καὶ φιλοτίμων σιαπανέων καὶ συντελεστῶν τῆς ἔθν. προόδου καὶ τοῦ ἔθν. μεγαλείου, ὃν οὐδενὸς ἐδείχθη ὑπολειπόμενος. οὐδενὸς ἐδείχθη δεύτερος ὁ ἸΩΑΝΝΗΣ ΕΥΤΑΞΙΑΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΖΟΝΝΑΡ

ΕΝ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΤΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

Ἡ ἀπογευματινὴ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίς «Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος» ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα καταπληκτικὸν ὅσον καὶ διαφωτιστικὸν περιεχομένου ἐπίσημον διπλωματικὸν ἐγγράφον, ἀποτελοῦν ἐκθεσιν τοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης (1916-1917) ὑπαλλήλου, ἱκ. Κ. Ρέντη (ὑπουργοῦ μετέπειτα τῆς Ἐπαναστάσεως Πλαστήρα καὶ ἀργότερον τοῦ Παγκάλου).

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο περιλαμβάνει τὰς ἀπόψεις τοῦ περιφήμου Ζοννάρ, ὅστις ἐπέτυχεν τὸν Ἰούνιον 1917 τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐξ Ἑλλάδος τῶν ἀιμνήστων Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ Δ. Γούναρη, καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Βενιζελισμοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβάνει δ' ἀκόμη καὶ τὰς ἀπόψεις καὶ σκέψεις τῶν Ἐπαναστατῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἐπὶ τοῦ ρόλου ὃν ἔδει νὰ διαδραματίσῃ ἐν Ἑλλάδι ὁ Ζοννάρ.

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τοῦτου ἀποδεικνύεται α') Ὅτι καὶ ὁ Ζοννάρ καὶ οἱ Σύμμαχοι ἐθεώρουν ἀσπῆρικτον τὴν κατὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου διατυπώθεισαν κατηγορίαν τὸ σὸν παρὰ τοῦ Βενιζελισμοῦ ὅσον καὶ παρὰ τῶν Συμμάχων, ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος κατεπάτησε τὸ Σύνταγμα διαλύσας δις τὴν Βουλὴν.

β') Ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ζοννάρ δὲν ἐφθάσε μέχρι τοῦ σημείου τῆς ἐκθρονίσεως τοῦ

Κωνσταντίνου καὶ τῆς χρησιμοποίησεως βαρβάρων μέσων.

γ') Ὅτι ἐπίσης δὲν εἶχεν ἐντολὴν νάνασινθῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος (ἐγκατάστασιν Κυβερνήσεως Βενιζέλου κλπ.).

δ') Ὅτι ὁ Ζοννάρ καὶ οἱ Σύμμαχοι ἦσαν πεπεισμένοι περὶ τῆς λατρείας τοῦ Ἑλλήνου λαοῦ πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον καὶ ἐ' Ὅτι ἀποκαλύπτεται περιττόνως ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Συμμαχικοῦ στρατοῦ, ἢν ἐξελιπάρει, ἡ δύνατο ὁ Βενιζελισμός νάναλάβῃ τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο τοῦ κ. Ρέντη ἔχει ἐξ ὁλοκλήρου ὡς ἑξῆς:

(Προσωπικῇ) (Ἐμπιστευτικῇ)

Νηοῖς Ἀγ. Γεωργίου 4/17 - 6 - 1917.

Κύριε Ὑπουργέ,

Χθὲς μετέβην εἰς Πειραιᾶ, ὅπου εἶχε μεθοδευσθῇ ἡ «Ζωννιστὶς» ὅπως ἐρωτήσω ἂν ὁ κ. Ζοννάρ εἶχε τι νάνακοινώσῃ εἰς τὸν κ. Ρέντην. Ἐφθάσα ὀλίγον πρὸς τῆς ἐκ τοῦ ἡρώδης ἐκ ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Ζαΐη με ἐδέχθη δὲ αὐτὸς ὁ κ. Ζοννάρ ὅστις ἐν ἀρχῇ με ἠρώδησεν ἐὰν ἐπικοινωνῶμεν τακτικῶς μετὰ τοῦ κ. Προέδρου (τοῦ Βενιζέλου) καὶ διὰ τίνος μέσου. ἐπὶ τῇ καταφατικῇ δὲ ἀπαντήσῃ μου μοι εἶπεν δι, καθ' ἃ πληροφορεῖται ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις (τῆς Θεσσαλονίκης) προέβη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ νο-

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Φαντασμαγορικὴ ἡ ἀποψὶς τῆς Καβάλλας, ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ φρουρίου. Ὁραμα ἀληθὲς εὐφρόσυνον καὶ ἐκπαλιν. Ἡ πόλις ἀκτινοβολεῖ εἰς λευκότητα ἀναρριχωμένη ἐπὶ τῶν κλιτύων καὶ τοῦ βραχὺδους λόφου. Γιγαντιαῖον προβάλλει τὸ πανόβυλον Ὑδραγωγεῖον (Ἀδριά-νεον) ἀρμονιζόμενον μὲ τὰ τεῖχη τοῦ φρουρίου, τὴν ὑψηλότεραν τοῦ ὁποίου κορυφὴν κοσμεῖ υπερηφάνως ἀνεμίζουμένη ἐπὶ ἀπεράντου κυανοῦ φόντου ἢ κυανόλευκος. Κάτω ὁ πυκνόμενος ἀπὸ τὸν ἐλαφρὸν ἀνεμὸν λιμὴν, εἰς τὸν ὁπεῖν ἐλκνίζοντο δεκάδες σημαιστολισίων, ἰσσιοφόρων καὶ ἀνεπαύετο κομψοτάτῃ μὲ τὸν μέγαλον τῆς σημαιστολισμὸν τὸ ἀντιτοπιλλικὸν «Δόξα». Ἀπέναντι ἡ Θάσος καὶ εἰς τὸ ἐάθος ὁ ὄγκος τοῦ Ἀγίου Ὁρους προβαλλόμενος ὡς διὰ μέσου πέπλου.

Ὅλη ἡ πόλις μὲ ἐορτάσιμον ὄσιν. Ἡ φύσις ὅλη πλήρης ἀπὸ θέληγτρα μεθυσιτικᾶ... Ἀγία ἡμέρα...

— Ο —
Ἄλλ' ὅς ἐπανελθόμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἀποθεωτικῆς ὑποδογῆς, ἥς ἔτυχεν ἐν Καβάλλᾳ ὁ Ἐθνομάρτυς Βασιλεὺς καὶ Στρατηλάτης. Αἱ ἀναμνήσεις αὐταὶ αἱ παρατιθέμεναι ἤδη, ὑπενθυμίζον τὰς ἀγίας ἡμέρας τῆς δόξης καὶ τῶν θριάμβων τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος αἰτίνας. φεῦ, δὲν ὅλ' ἐπανελθόν πλέον, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ ζωῇ ὁ θρυλικὸς Βασιλεὺς.

Αἱ ἀναμνήσεις αὐταὶ ποῖται ὅμως νὰ γείνουν κτῆμα ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν γενεῶν. Νὰ δημοσιεύωνται συνεχῶς. Νὰ διδασκῶν εἰς τὰ σχολεῖα. Μίαν ἡμέραν, ὅταν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἀποκατασταθῇ ἡ Βασίλεια, ὡς καθεστὼς Ἑθνικὸν, ὡς πολίτευμα ἀγνὸς Ἑλληνικόν, ὡς εἴνε, τότε ὅλη ἡ δρᾶσις τοῦ Κωνσταντίνου, ὅλος ὁ βίος του, ὅλη ἡ Ἑθνικὴ πολεμικὴ περίοδος τοῦ 1912-1913, ὅτ' ἀποτελέσει τὸ θαυμασιώτερον καὶ τὸ διδακτικώτερον ἀνάγνωσμα διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας.

— Ο —
Τὰ ἔθνικα χρώματα ἔχουν διαχυθῇ εἰς ὅλα τὰ σπῆτια, εἰς ὅλας τὰς οἰκοδομὰς, μὲ χάριν καὶ πλοῦτον. Ὁ λαὸς ἐν ἀναμονῇ. Ὁ ἀλλαλαγμὸς τῶν ζητωκραυγῶν ἐκκωφαντικὸς. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς κορυφῆς

τετραβάθρου Ἀψίδος πλουσίως στολισμένης διὰ τῶν ἐθνικῶν χρωμάτων εἶχε γραφῇ ὁ πρῶτος πατριτικὸς χαιρετισμὸς τῆς πόλεως.

— ΚΩΣΤΑΣ ΕΥΓ. ΠΑΡΕΣΤΗΣ, ΛΥΤΡΩΤΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕ ΑΥΓΟΥΣΤΕ —

Εἰς δευτέραν ὁμίαν προσφωνεῖται ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ χαιρετισμοῦ:

— ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ἘΡΧΟΜΕΝΟΣ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΥΡΙΟΥ —

Ὅταν κατωρθώθῃ νὰ κοπάσῃ πρὸς στιγμὴν ὁ κεραυνώδης πάταγος τῶν ζητωκραυγῶν ὁ Δῆμαρχος κ. Πρωτοπαπᾶς προσφωνεῖ:

— Ἡ πόλις Καβάλλας ὑποδεχόμενη Σὲ τὸν Ἐλευθερωτὴν Βασιλέα Στρατηλάτην, ἀγαλλεῖται σήμερον καὶ κλίνειν εὐσεβάστως γύρω πρὸς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, εὐχεται Αὐτῇ, εὐγνωμονοῦσα τὸ ὥς εὖ παρέστης.

Παρουσιάσεις. Ὁ Δῆμαρχος, ὁ Μουρτζῆς, ὁ Ἀργιοραβῖνος, πρόκριτοι Ἕλληνες Τούρκοι, Ἰσραηλίται, οἱ πρόξενοι Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας, Αὐστρίας, Γερμανίας, Ἰταλίας, ἀστυνομητικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί.

Καὶ ὁ λαὸς μαινόμενος φρενιτιωδῶς ζητωκραυγῶν διασπᾷ τὴν ζώνην τοῦ στοματοῦ καὶ νὰ ἐναγκαλιέται τὸν Βασιλέα του. Πανζουρλισμός, λυγμοί, δάκρυα, ἀνθέων βροχή.

Βασιλεῖά μας. Πατέρα μας. Ἀντρωτή μας.

Ζήτη ὁ Ἅγιος Βασιλεὺς μας Κωνσταντῖνος φωνάζει μίαν νῆρα ἐκ Πρωβίου. τῆς ὁποίας τὸν σύζυγον εἶνον σφάζει οἱ Βούλγαροι.

Ὅλοι ἐδάκρυσαν. Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος κλαίει πλέον. ... Ἦτο ὁ εὐτυχὴς ἀρχηγὸς λαοῦ λατρευτοῦ, λαοῦ δ' ἰ. κ. σ. τ. ο. υ....

— Ο —

Νὰ ὁ Κωνσταντῖνος ἀνεδαίνει περὶ μὲ τὸν Μητροπολίτην Δράμας Ἀγαθάγγελον καὶ τοὺς Πρίγκηπας καὶ τοὺς συνοδοὺς του καὶ τοὺς ἐπισκόπους καὶ μὲ τὸν λαὸν ἀλλαλάζοντα πρὸς τὸν Νεὸν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου κατεάμεστον ἔδῃ ἀπὸ λαὸν πάσης ἡλικίας καὶ πάσης τάξεως.

Ὁ Μητροπολίτης Δράμας μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐμυλεῖ. Εἶνε, λέγει, πληγωμένη ἡ καρδιά του διότι Ἐκεῖνος εἰς ὃν ἤρμαζεν ἡ τιμὴ καὶ τὸ καθήκον νὰ εὐλογῇ τὸν Βασιλέα. ὁ Ἐπίσκοπος Μυρέων (Καβάλλας) ἔτο θύμα τῶν Βουλγάρων ἀπαχθεὶς μακρὰν τῆς Ἐπισκοπῆς του καὶ διατελὼν ἐν ἐγκαθειρέξει.

Διὰ λόγων συγκινητικῶν περιστᾶ τὴν μέχρι τῆς ἀπολυτρώσεως θανάσιμον ἀγωνίαν τῆς Καβάλλας καὶ ἐξάγει τὴν ἀνέκφραστον ἀγαλλίαν ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει...

Ὁ Κωνσταντῖνος φαίνεται θαυμάσια συγκινημένος. Δις ἢ τρίς ἀναβλέπει πρὸς τὸν θόλον διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὰ ρέοντα ἤδη δάκρυά του...

Ἀποθέσεις.

— Ο —
Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Βασιλεὺς οἱ ἐπίσημοι καὶ ὁ λαὸς μεταβαίνουν περὶ εἰς τὴν οἰκίαν Γρηγοριάδου. Ὁ δευτὸς εἶνε ἐστοιμημένος μὲ φύλλα δάφνης. Ὅλοι οἱ ἐξῶς καὶ τὰ παράθυρα ἐστολισμένα μὲ σημαίας, μέγλους δάφνης. Καθιστοῦν τὸ θέαμα γαριέστατον αἱ σιλαρέται τοῦ γυναικείου κόσμου, εἰς τὴν πέροχον δὲ εἰκόνα τῆς μαινομένης ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ λαϊκῆς μάχης ἔρχεται ἡ συμπλήρωσις τοῦ τρυφεροῦ τένου ὅν προσέδιδον αἱ ζητωκραυγαὶ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἰσραηλιτικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν σχολείων.

Ἐμπρὸς εἰς τὸ ἀνέκτορον συσσωρεύονται 3 λαὶ αἱ χιλιάδες τοῦ ἔθους.

Νὰ σὲ ἰδοῦμε ἀκόμα Βασιλεῖά μας.

— Ἐβγα Πατέρα μας.

— Ζήτη ὁ Βουλγαροκτόνος.

Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἐξέρχεται, εἰς τὸν ἐξῶστον. Καὶ βροντᾷ ἀδιαιρέτως ὁ κεραυνώδης ἐνθουσιασμὸς τοῦ μαινομένου λαοῦ.

Εἶνε 2 μ.μ. Ὁ ἥλιος πυρπολεῖ τὸ σῦμπαν. Οἱ ἐράχοι γύρω ζητοῦν ὡς ἔλεος, ὀλίγην σκιά. Ὁλος ὁμως ὁ κόσμος πυρπολούμενος ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς λατρείας τοῦ ἐορτασμοῦ, τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Δεσφάμενον τοῦ Βασιλέα, ἀδιαφορεῖ ἀπὸ τὸ ἡλιακὸν καύμα. Καθηλεῖ, ἀδιαφορεῖ ἐκεῖ καὶ ζητωκραυγάζει διαρροῦται νῆστις ἐκεῖ καὶ ζητωκραυγάζει καὶ ἡθελε νὰ ἐπανίδῃ τὸν Ἐλευθερωτὴν καὶ τὸν Ἀντρωτὴν του, τὸν Βασιλέα του. Ἐτοῦ, τὸν ὁποίου τὸ ὄνομα ἐλκνίζετο βρέκεινον. Ἐκεῖνον ὁ Ὅποιος ἀπετέλει διὰ τὴν Ἐφορὰ, τὸν ψυχὴν τὸ ἵνδαλμα τὸν Κωνσταντῖνον του....

— Ο —

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη ἀλληλοδιαδόχως ἐπιτροπείας Ἰσραηλιτικῆς καὶ Μουσουλμανικῆς κοινότητος πλείους προκρίτους καὶ ἀρχάς. Ἐπίσης ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν ἐπιτροπὴν ἐκ ἑαυτοῦ καὶ δύο προκρίτων Ἑλλήνων καὶ ἐξ ἐνὸς Ἑουσουλμάνου. Περὶ τὴν δὴν ἱππευματινὴν ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῶν πριγκήτων, συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ἐξῆλθεν εἰς πε-

ρίπασιν ἐν ὁμαδίᾳ ἀνὰ τὴν πόλιν. Ἀπὸ δεωθεῖς. Τὸ πλῆθος ἔτρεχεν ἐν ἀπειριγράπτῃ ἐνθουσιασμῷ καὶ ἐν φρενιτιδῷ ζητωκραυγῶν διπλοῦν τῆς ἀνάξης. Εἰς τὰς εἰσόδους συγκεντρωμένον ἰκαίεσσαν τὸ πλῆθος ἐπευφήμει ἐν ἑξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐκ τῶν ἐξωστῶν δὲ γεμάτων ὑπὸ πλῆθος κυριῶν, ἐρραίνετο δι' ἀνθέων, ὁ τροπαιοφόρος δημιουργὸς τῆς νέας Ἑλλάδος.

Ὁ Βασιλεὺς μετέβη καὶ εἰς τὴν Συναγωγὴν. ἔβην ἐγγένειο μεγάλῃ δέξολογία.

Ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε μόνος διὰ τῆς κλειδῆς τὴν ἐνεχείρισεν εἰς Αὐτὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, τὴν κούρην, εἰς τὴν ὁποίαν φράσσονται αἱ ἱεραὶ ἐπιτολαὶ τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἀποθέσεις καὶ ἐκεῖ

Ἐπεσκέσθη καὶ οἱ τὸ ἀρχιεπίσκοπον πέναντον τοῦ Μουρτζῆ Ἀλλῇ πασσά, τοῦ Χεδιδου τῆς Αἰγύπτου, καὶ διὰ δωρεᾶς αὐτοῦ συντηρούμενον ἱδρυμα Ἰμαρὲτ, ὅπου ἦτο συγχρόνως σχολὴ Ἱεροσπουδαστῶν καὶ Οἰκονομικὸν Συστήριον.

Ἀποθεοῦμενος πάντοτε ὁ Βασιλεὺς ἐπαύλη περὶ τὴν 8ην πυκνωμένην εἰς τὰ ἀνέκτορα ἔν τῇ περὶ εἰς τὸν κατελείπει εἰς τὸν λιμένα ἐκ τοῦ Δεδεσνῶν τὰ θαυρηκτὰ «Ἀβέσσος» «Υδρα» «Ψαδὸν» καὶ τὰ ἀντιτοπιλλικὰ «Πάνθη» «Ἀετὸς» καὶ «Ἰερεὺς» «Ἀσπίς» καὶ «Βέλος». Ὁ Βασιλεὺς αἶμα ἐπανελθὼν ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν Ἰσραηλιν Κοινωνοῦσαν.

Τὴν νύκτα ἡ πόλις ἐφωτανωνήθη πλυνσίως, παρομοιῶν ἡραφικώτατον θέαμα ἐν ἐναπομνηστικῇ μὲ τὸ φωτεινὸν πλοῦσιον ὅπου ἐορναῖται ἐν τῷ λιμένι ἡ φωτιστὴ γῆσις τοῦ σιόλου.

— Ο —

Περὶ τὴν 9ην ὁ λαὸς διωργάνωσε κολλοσιαίαν λαμπραδοφωρίαν, τῆς ὁποίας συμμετέσχον καὶ γυναῖκες καὶ γέροντες καὶ ἦτις παρήλασε πρὸ τῶν Ἀνακτόρων, ἐκοπᾶσα εἰς ζητωκραυγὰς ἀτελευτήτους καὶ οὐρανὸν μήκει. Ἰδιαίτερον ἐνθουσιώδη λαμπραδοφωρίαν ἀτετέλεσαν οἱ Ἰσραηλίται, ψάλλοντες τὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ζητωκραυγάζοντες ἡπ' αὐτοῦ Βασιλέως Ἐλευθερωτοῦ καὶ Βουλγαροκτόνου καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλῃς Ἑλλάδος.

Ὁ Βασιλεὺς ἀκτινοβολεῖ ἐξ εὐδαιμονίας παρακολουθῶν τὰς ἐκδηλώσεις ταύτας τῆς ἀπειριγράπτου φρενιτιδος. Ἡ λαμπραδοφωρία ἐπαύλη πρὸ τῶν ἀνακτόρων ψάλλουσα τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη». Ὁ λαὸς ἐξηκολούθησε ζητωκραυγῶν ἐν ἄλλοφροσύνῃ.

Ὁ Κωνσταντῖνος συγκινηθεὶς ἐκ τῶν τοι-

ούτων εκδηλώσεων εξήλθεν εις τὸν ἐξώ-
στην ηὐχαρίστησε τὸν λαὸν διὰ τῶν ἐξῆς
περίπου

- Καθβαλιῶται. Διὰ τὴν ἐκδήλωσιν ταύ-
την τῶν αἰσθημάτων σὰς εὐχαριστιῶ
Συμμερίζομαι ἀπὸ καρδίας τὴν χαρὰν
σας. Εἰς τὰς στιγμὰς ταύτας τῆς ἑ-
θνικῆς εὐτυχίας σας δὲν πρέπει νὰ λη-
σμονήτε, ὅτι εἰς τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώμα-
τα, εἰς τὰς μεγάλας θυσίας καὶ εἰς
τὸ χυθὲν τιμιὸν αἷμα τοῦ στρατοῦ μου
καὶ τοῦ στόλου μου ὁφείλεται ἡ ἐλευθε-
ρία σας καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ ἀναφω-
νήσετε μαζί μου:

- Ζήτω ὁ στρατός.

ΑΡΧΗΓΟΙ ΚΡΑΤΩΝ

Ο ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ

Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀχμέτ Ζώγου, κατορθώ-
σας νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν τάξιν καὶ τὸ κράτος τοῦ
νόμου ἐν Ἀλβανίᾳ, ἐπαγίωσε καὶ τὴν ἰδι-
κὴν του θέσιν ὡς Πρόεδρου τῆς Δημοκρα-
τίας τῶν Σκηπειάρων. Πρέπει ὡστόσο νὰ εἴ-
ναι δημοφιλὴς ὁ Ἀχμέτ Ζώγου ἐν Ἀλβα-
νίᾳ, ὅπως δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως τὸ ὅτι ἡ προ-
τομή τοῦ Προέδρου εἶνε ἐγκεχυρομένη ἐπὶ
τῶν Ἀλβανικῶν γραμματισμάτων, ἐπὶ τῶν
χαρτίνων καὶ τῶν μεταλλίνων νομισμάτων
καὶ ἐν γένει ἡ εἰκὼν τοῦ Ζώγου κυριαρχεῖ
εἰς τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων, εἰς τὰ
κέντρα καὶ τὰς οἰκίας. Τὰ ὅσα κατωρθώσεν
ὁ Ἀλβανὸς Πρόεδρος ἐντὸς τῶν τελευταίων
πέντε ἐτῶν εἶναι ὡς φαίνεται μέγала καὶ σπου-
δαῖα, ἀρκεῖ μόνον ἵνα σημειωθῇ ὅτι ἔθεσεν
ὀριστικόν, ὡς φαίνεται τέρας εἰς τὰς ἐσω-
τερικὰς διαμάχας τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἐπε-
βλήθη ἐκεῖ ὅπου καὶ αὐτοὶ οἱ Σουλτάνοι τῆς
Τουρκίας δὲν ἠδύναντο νὰ ἐπιβληθοῦν.

Ὁ Ἀχμέτ Ζώγου, γνωρίζων κάλλιον πα-
ντὸς ἄλλου πρόσωπα καὶ πράγματα ἐν Ἀλβα-
νίᾳ, ἐχρησιμοποίησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰ μέ-
σα ἐκεῖνὰ ὅτινα ἐργάζετο ὁ ἴδιος ἐκ πεί-
ρας, ὅτι θὰ ἀπέβαινον τελεοφόρα τόσον διὰ
τὴν εἰρήνευσιν τῆς χώρας ὅσον καὶ διὰ τὴν
προόδον τῆς. Οὕτω δὲ ἐντὸς μίαις πεντε-
τίας ὁ Ζώγου ὄχι μόνον κατέστησεν ἀκινδύ-
νους τοὺς ἀντιπάλους του ὄχι μόνον κατέλα-
βε τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐστερεώθη ἐν αὐτῇ,
ἀλλὰ καὶ τῆς χώρας του τὴν ἐθνικὴν ὑπό-

- Ζήτω ὁ στόλος.

Μία παταγώδης ζητωκραυγὴ τοῦ λαοῦ
φρενιτικῶδης καὶ ἀλλόφρων ἐκίλυψε τὰς
τελευταίας λέξεις τοῦ Βασιλέως.

Μέχρι τοῦ μεσονυκτίου ὁ λαὸς ἐπανηρύ-
ρθη ἐξ ἁλλος ἄς τὰς ὁδοὺς, ψάλλον τὸ
«Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ διάφορα πατριωτι-
κὰ ᾄσματα. Οἱ προβολεῖς τῶν θωρηκῶν ἐ-
φωτίζον τὴν πόλιν, οἱ δὲ τοῦ «Ἀδέρφου»
ἦσαν προσηλωμένοι ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν θά-
λασσαν ἐξώστου, ὅπου ἔμενεν ὁ Βασιλεὺς
μετὰ τῶν πριγκήπων.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ὁ Κωνσταντῖνός
εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Ἀθήνας.

σασιν ἐξησφάλισε, τὸ μὲν ἐλθὼν εἰς συνεν-
νοήσεις μετὰ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἰταλίας,
τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν, τὸ δὲ ἐξα-
σφάλισας ἀρκετὰ ξένα κεφάλαια διὰ τὴν ἐκ-
μετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγῶν δυνάμε-
ων τῆς Ἀλβανίας. Οἱ ἐχθροὶ του τὸν κατη-
γοροῦν ὅτι ἐπώλησε τὴν Ἀλβανίαν εἰς τὴν
Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ διεξάγουν
ἀπεγνωσμένην κατ' αὐτοῦ προπαγάνδα ἐν
τῷ Ἑξωτερικῷ. Ὁ κυριώτερος τῶν ἐχθρῶν
του, ὁ Φάν Νώλης, ἔφθασε μέχρι τοῦ σημει-
ου τοῦ νὰ προσχωρήσῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
Βαλκανικὴν κομμουνιστικὴν ὁργάνωσιν, ἵνα
καταγγεῖλῃ τὸν Ἀχμέτ Ζώγου ὡς ὄργανον
τῶν κεφαλαιοκρατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ
ἐξεγείρῃ οὕτω κατ' αὐτοῦ τὸν Ἀλβανικὸν
Λαόν.

Ὁ Ἀλβανὸς Πρόεδρος εἶναι Μουσουλμάν-
νος τὸ θρησκευτικὸν καὶ γένος διακεκριμένης
οἰκογενείας τῆς Κεντρικῆς Ἀλβανίας. Ὁ
Ἀχμέτ Ζώγου ἐπὶ δέκα ἡδὴ ἔτη λαμβάνει
προεῖτον μέρος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πα-
τρίδος του, ἂν καὶ μόλις πρὸ πενταετίας ἀνε-
δείχθη εἰς ἐθνικὸν ἀρχηγὸν πανίσχυρον καὶ
δημοφιλῆ. Ὁ Ζώγου, κατὰ τὰ πρόπτα μετα-
πολεμικὰ ἔτη ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὸν ἀγῶνα
τῆς ἐξασφάλισως τῆς Ἑθνικῆς Ἀνεξαρ-
τησίας τῆς Ἀλβανίας. Ἦτο τότε ἡ ἐποχὴ
καθ' ἣν διάφορα ἔθνη ἐπωφθαλμίων τὴν
Ἀλβανίαν, ἡ δὲ Ἰταλίᾳ ἐκαρσάδεκε τὴν κα-
τάλληλον στιγμήν ὅπως κατὰστήσῃ τὴν χῶ-

ραν τῶν Σκηπειάρων, ἐπαρχίαν τῆς. Τοὺς
ιδίους κατακτητικὸς σκοποὺς ἔτρεφεν ἐπὶ
τῆς Ἀλβανίας καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία.

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1920 οἱ Ἀλβανοὶ
πατριῶται συνήλθον εἰς Λούσνια καί, παρὰ
τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χῶρα τῶν ἰταλοκρατειῶν,
ἐκήρυξαν ἐν τοῦτοις τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς.
Κατὰ τὸ ἱστορικὸν ἐκεῖνο Συνέδριον πρω-
τεύοντα ρόλον ἐπαίξεν ὁ Ἀχμέτ Ζώγου. Οἱ
ἀντιπροσώποι ἐξέλεξαν τετραμελὲς Συμβού-
λιον καὶ Κοινοβούλιον. Εἰς ἐκ τῶν ἐκτε-
λέων τότε ὑπουργῶν, ἦτο καὶ ὁ Ἀχμέτ
Ζώγου. Ἐκτετε ὁ Ζώγου ἀνεδείχθη εἰς ἱ-
κανὸν ἐθνικὸν ἀρχηγὸν καὶ ἐν τέλει πατρι-
φει σχεδὸν οἱ Ἀλβανοὶ τὸν ἐξέλεξαν Πρὶ-
εδρον τῆς Χώρας τῶν. Τὸν μεγαλειέτερον
πολιτικὸν ἀγῶνά του ὁ Ἀχμέτ Ζώγου διε-
ξήγαγε κατὰ τοῦ Φάν Νώλη. Ὁ κληρικὸς
ἐκεῖνος καὶ πολιτικὸς ἀρχηγός, ἀντίκειτο
σφοδρότατα εἰς πᾶσαν ἐπέκτασιν τῶν ξένων
ἐν Ἀλβανίᾳ, καὶ δὲν ἠνέκει κατ' οὐδένα
λόγον νὰ προδῇ εἰς οἰανδήποτε παραχώρησιν
πρὸς ξένους κεφαλαιούχους ἐν Ἀλβανίᾳ. Ὁ
Ἀχμέτ Ζώγου ἦτο τότε ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν
Ἑσωτερικῶν καὶ κατόπιν ἐχρημάτισεν ὑπουρ-
γὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς τοιοῦτος δὲ
κατέστειλε ἱρεῖς ἐν ὅλῃ λαϊκῇ καὶ μίαν
στρατιωτικὴν ἐπαναστάσει. Ὁ Ἀχμέτ Ζώ-
γου κατηγορήθη τότε ὅτι ἀπέβλεπεν εἰς τὸ
νὰ γείνῃ Δικτάτωρ τῆς Ἀλβανίας, δύο δὲ
ἀνεπιτυχεῖς ἀπέπειραι ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ
ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Ὁ Ζώγου ἐπληρώθη
μὲν τότε σοβαρῶς, ἀνέρρωσεν ὅμως μετὰ τι-
νας μῆνας, οἱ δὲ φίλοι του ἐκδικούμενοι τοὺς
ἀντιπάλους του, ἐφόνευσαν προκρίτους τινὰς
τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Λέγεται ὅτι ὁ Ζώγου
ἐνείχετο εἰς τὰς δολοφονίας ἐκεῖνας. Μετὰ
τινας ὅμως ἐβδομάδας, ἐπανάστασις ἐκπα-

γείσα εἰς τὰ Τύρανα καὶ εἰς ἄλλας πόλεις
ἀνέτρεψε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἀχμέτ Ζώγου
καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἀρχὴν τὸν Φάν Νώλην.
Οἱ γαιοκλήμονες, οἱ πλούσιοι καὶ ἐν γένει
οἱ Βέηδες καὶ αἱ ἀνώτεροι τάξεις ἐκηρύ-
χθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς κατὰ τοῦ Φάν Νώλη
ὅτις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἶχε δεῖξῃ ὅτι ἠνέκει
νὰ προδῇ εἰς λίαν προοδευτικὰς καὶ ριζο-
σπαστικὰς ἐν αὐτῷ μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ. Ἐξ μῆνας βραδυτέρον ὁ Ἀχμέτ Ζώ-
γου ἐπωφελήθεις τοῦ μίσους τῶν φεουδαρ-
χῶν κατὰ τοῦ Φάν Νώλη καὶ βοηθούμενος
ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ ἐπὶ κεφαλῇ
ἐπαναστατῶν ἐγένετο ἐντὸς μίαις ἐβδομάδος
κύριος ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Ἀλβανίας καὶ
κατέλαβε καὶ αὐτὰ τὰ Τύρανα. Ὁ Φάν Νώ-
λης ἐδραπέτευσεν ἐξ Ἀλβανίας, πλείστοι δὲ
τῶν φίλων του ἐφονεύθησαν ἢ ἐξωρίσθησαν.
Ἐκτετε ὁ Ἀχμέτ Ζώγου κυβέρνησιν τὴν Ἀλ-
βανίαν, πρὸ διετίας δὲ σχεδὸν, ἀνεκήρυξε
τὴν Ἀλβανίαν Δημοκρατίαν καὶ ἐγένετο
Πρόεδρος αὐτῆς. Ἡ Ἀλβανία ἔχει σήμερον
Γερουσίαν ἐκ 18 μελῶν, ἐκλεγμένων διὰ
μίαν ἐξαστίαν καὶ Βουλὴν ἐκ 47 μελῶν ἐ-
κλεγμένων διὰ μίαν τετραετίαν. Τὰ ὕψι-
στα πορτοφύλια εἶνε ἐπὶ τῷ Ζώγου ἐν τοῦτοις
παρθεῖναι ὁ ἀνώτατος καὶ ἀπόλυτος Δικτά-
τωρ τῆς Ἀλβανίας, ἐν τῇ χῶρᾳ δὲ ταύτῃ
δὲν ὑπάρχουν κόμματα ἀντιπολιτεύσεως, οὔ-
τε ἐφημερίδες ἀντιπολιτευόμεναι τὴν κυβέρνη-
σιν. Αἱ λαϊκαὶ ἐλευθερίαι ἔχουν κάπως
περιορισθῇ, οὐχ' ἦτιον ὅπως ὁ πολὺς λαὸς ἐ-
ξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ τὸν Ζώγου ὡς τὸν σω-
τήρα τῆς χώρας του καὶ κατ' ὅλον ἀπίθανον
νὰ θέσῃ οὕτως τὸ σχέδιόν του εἰς ἐφαρμογὴν
καὶ νὰ ἀνακηρύξῃ αὐτὸν Βασιλέα τῆς Ἀλ-
βανίας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Θὰ ἦτο ὑπερβολικὴ ἀπαίτησις, ὅφ' ἂς πε-
ριστάσεις διάγομεν, νὰ ἀξιῶμεν ἐν κρατικῷ
καὶ κοινωνικῷ συγκλονισμῷ, ἐν τῇ ρευστο-
ποίησιν τῶν πάντων, τὴν δικαιοσύνην εὐστα-
θοῦσαν ἐν τῇ μονιμότητι ἀσπίλον καὶ λευκὴν
ἢ δὲ κρίσις μίας θὰ ἦτο μονομερὲς κατηγο-
ροῦντες καὶ μὴ συνηγοροῦντες συγχρόνως
ἐν τῇ ἐπισκοπῇ πρὸς ἀνθρώπων τῶν κα-
κῶς κειμένων.

Ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς κρατικῆς μηχανῆς
ἡ δικαιοσύνη ὅταν παραπαίῃ, δὲν σφάλλει
πάντοτε ἐξ ἰδίας ἐλαττωματικότητος ὡς ὁρ-
γανὸν αὐτοτελὲς κακῶς συντεθειμένον ἢ κα-
κῶς προσηρμοσμένον πρὸς τὸ ὅλον σῶμα,
ἀλλὰ συνήθως τὸ αἷτιον ἐν τῇ ἐκδηλώσει
ταύτῃ συμπίπτει, ἀναζητεῖται καὶ εὐρίσκεται
εἰς βαθυτέρους λόγους γεννεσιουργοὺς συμ-
πτωματικὸς τῆς κακῆς λειτουργίας τῆς μη-

χανής ή του νοσοῦντος σώματος καὶ ὀργανισμοῦ.

Τὸ κράτος δηλαδή ἐν τῇ πολυπλοκῇ συνθέσει του ὡς ὀργανισμὸς πάσχει σήμερον ἀτροφίαν ἐξ οἰκονομικῆς ἀδυναμίας, ὅχι μόνον νὰ διαθρέψῃ τὰ μέλη του, ἀλλὰ καὶ νὰ συντηρηθῇ. Γνωστὸν δὲ τυγχάνει, ὅτι πᾶς ὀργανισμὸς ὅταν συντριβῇ νοικονομικῶς καὶ ταπίπτει καὶ ἠθικῶς.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τοῦτο, ἡ κοινωνία παρ' ἡμῖν, δηλαδή τὰ άτομα, ἡ οἰκογένεια οἱ δικασταὶ, διεμορφώθησαν διὰ τῆς συντηρήσεως τοῦ παλαιοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος κατὰ τὰς κρατούσας νέας θεωρίας. Κατ' ἐξαιρέσειν ὅμως, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, διετηρήθησαν οἱ κανόνες καὶ οἱ τύποι οἵτινες ἄλλοτε ἴσχυσαν, ἀμετάβλητοι, ὡς καθιερώθησαν, ἐν περιόδῳ μακρὰν ἀπεχούσης ἀφ' ἡμῶν, χωρὶς οὐδεμιᾶς οὐσιώδους μεταβολῆς, ἐξ ἀδυναμίας τῶν ἰθυνόντων, εἴτε νὰ ἀντιληφθῶσι τὴν ἐπελθοῦσαν κοινωνικὴν μεταβολήν, εἴτε νὰ κατανοήσωσι καὶ ἐπιβάλλωσι τὴν ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαίαν διαρρύθμισιν.

Ἐπειδὴ τὸ κράτος θέλει νὰ ζήσῃ καὶ ἀφ' ἐνός οὔτε ἡ οἰκονομικὴ ἐθνικὴ ἀνασύνταξις

δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ τῆς προόδου τοῦ χρόνου, οὔτε ἄλλως νέα νομικὴ θεσμογονία νὰ ἀποτολμηθῇ, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται καὶ δύναται νὰ γίνῃ εἶνε τοῦτο: νὰ διαταχθῇ ἡ γ. ε. ν. ἡ ἀνακαταρσις ἀπάντων τῶν νόμων δικονομικῶν καὶ οὐσίας διὰ τροποποιήσεων πρὸς τὰς ἰσχυούσας σήμερον κοινωνικὰς συνθήκας καὶ ἀντιλήψεις καὶ βελτιώσεων συναδούσας πρὸς τὴν ὅλην τούλάχιστον ὑφὴν τῶν κειμένων νόμων, τοῦ Ἰουστινιανίου Κώδικος παραμένοντος, ὡς τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν πάσης νομικῆς σκέψεως. Ἀντιθέτως, ὡς σήμερον γίνεται, αἱ διὰ μονομερῶν τροποποιήσεων βελτιώσεις διατάξεων τινῶν καὶ νόμων συνεπάγεται ἐκτός τῆς πολυνομίας σύγκρουσιν καὶ σύγχυσιν.

Πρὸς τοῖς ἀνωτέρω ἐπιβάλλεται, προσέτι, ἀνευ ἀναβολῆς, ἡ ἀποκαταρσις τοῦ δικαστικοῦ κλάδου ἐκ τῶν ξένων πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν ὀτοχείων, τὰ ὁποῖα στερούμενα τῆς ἀπαιτούμενης μορφώσεως καὶ πείρας, καθίστανται ὄργανα ἄχρηστα καὶ ἐπιβλαβή.

ΓΕΩΡΓ. ΣΑΡΑΝΤΑΚΗΣ δικηγόρος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ κυβέρνησις διέτρεξε καὶ κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα νέαν κρίσιν καὶ ἠπειλήθη πρὸς σιγὴν ἢ διάλυσιν αὐτῆς ἐκ τῆς ἐπιμονῆς βουλευτῶν τινῶν ζητούντων νὰ μεταιώσουν τὴν ἐπιτηδεύουσαν τῶν εκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ι. Μεταξᾶς θεωροῦσας τὴν πρότασιν περὶ ὀνομαστικῆς κλήσεως τῶν βουλευτῶν, ὡς προσηπάθειαν περὶ ματαιώσεως τῆς ὀριστικῆς ἐγκρίσεως τῶν εκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων ἐκάλεισε τοὺς φίλους του εἰς σύσκεψιν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων δ' ἀπεχώρει τῆς κυβερνήσεως ἐὰν δὲν ἐψηφίσουν τὰ ἐκπαιδευτικά. Τὸ ζήτημα συνεπὲς τοῦτο ἐκράτησε πρὸς σιγὴν τὴν κατάστασιν κρίσιμον, δοθειῶν ὅμως διαβεβαιώσεων ὅτι τὰ νομοσχέδια ταῦτα θὰ ψηφισθῶν, ἡ Κυβέρνησις διειρηθήν καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν παρούσαν οὐνθεσιν καὶ ἡ Βουλὴ διὰ ψήφων 111 κατὰ 14 ἐδέχθη τὰ ἄρθρα τοῦ νομοσχεδίου

καὶ ἀπέρριψε τὴν σχετικὴν τροπολογίαν. Οὕτως ἡ κυβέρνησις ἐν μέσῳ σκηνελου καὶ συζητήσεων ζωηρῶν ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ ἀβλαβής, διὰ τὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν τῆς μέχρι τῆς ψηφίσεως καὶ τῶν δανείων καὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

— Ο —

Εἰς σιγμὰς καθ' ἃς πρωθυπουργικὸν ἀνακοινωδὲν ἐκρίνεν ὡς λήξαν τὸ ἐργοντῆς Οἰκονομικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, διὰ τῆς ἐπανόδου εἰς τὸν κοινοβουλευτισμὸν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως, ἐπιδιώκεται ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ διεργείας ἐκλογῶν Γερουσίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀναλογικοῦ οὐσιότητος. Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Παπαναστασίου νομοθετοῦσα ἐπιτροπὴ Βουλευτῶν συνεζήτησε τὰς διατάξεις περὶ γεροισιαστικῶν ἐκλογῶν, χωρὶς νὰ καταλήξῃ εἰς συμπεράσματα, ἐλέγχθη δὲ ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας πρόκειται νὰ γίνωνται

τὸν προσεχῇ Μάιον. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διαφωνῶν ὡς πρὸς τὴν βάση καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς Γερουσίας ἐδήλωσεν ὅτι τὰ μέλη τοῦ λαϊκοῦ κόμματος δὲν θὰ μετασχουν τῶν συζητήσεων τούτων, θὰ ὁμιλήσουν δὲ μόνον εἰς τὴν Βουλὴν, ὅταν κατατεθῇ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

— Ο —

Ὁ μὲν κ. Καφαντάρης μεταβὰς ἤδη εἰς Παρισίους δέχεται προτάσεις δανείων καὶ συζητεῖ τοὺς ὅρους τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀφοῦ ἔσχε μακρὰν συνουσίαν ἐν Γενεύῃ μετὰ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν μεταβαίνει εἰς Ρώμην πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Μουσσολίνι, λέγεται δὲ ὅτι πρόκειται ἐκεῖ νὰ συναφθῇ σύμφωνον ἀσφαλείας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, διευκολύνον τὰς ἐν Μεσογείῳ σχέσεις τῶν δύο κρατῶν καὶ παρέχον καὶ ὀριστικὴν ρύθμισιν τοῦ Δωδεκανησιακοῦ ζητήματος.

— Ο —

Ἡ Βουλὴ συνεζήτησεν ἐν ὁλοκλήρῳ συνεδρίῳ τὸ ζήτημα τῶν 10 κομμουνιστῶν βουλευτῶν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὅπως δοθῇ ἄδεια πρὸς δίωξιν αὐτῶν διὰ τὴν πρότασιν τῶν περὶ αὐτονομίσεως τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Ὡς μίλησαν πολλοὶ ὑπὲρ τῆς διώξεως καὶ κατ' αὐτῆς, τινίζοντες ὅτι ἐφόσον ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς κομμουνιστὰς νὰ κατέλθουν εἰς τὰς ἐκλογὰς μετὰ πρόγραμμα περιέχον καὶ τὴν αὐτονομίαν, δὲν εἶνε δυνατόν σήμερον νὰ δοθῇ ἄδεια πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν. Ὡς μίλησε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς κομμουνιστικῆς δυνάμεως καὶ ἐν μέσῳ θυροῦσιν ἡ Βουλὴ ἀνέβαλε πᾶσαν ἀπόφασιν διὰ τὴν Παρασκευὴν ἢ ἐν τῷ μεταξὺν ψηφισθῶν τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια. Ἡ διακοπὴ τῆς συζητήσεως περὶ κομμουνιστῶν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπῆρξε δείγμα τῆς κρατούσης ἐν τῇ κυβερνήσει καὶ τῇ Βουλῇ σταθερᾶς διαφωνίας ἐπὶ θέματος κοινωνικοῦ, ἴσως ἐνδιαφέροντος σήμερον τὴν χώραν.

— Ο —

Ἡ διδασκαλικὴ ὁμοσπονδία ἐξέλεξε καὶ πάλιν ὡς διοικητικὸν συμβούλιον τὰ πανθένια μέλη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα εἶχον θεωρηθῇ κομμουνιστὰς. Ὁ ἀποτέλεσμα τοῦτον ὑπῆρξεν ἡ ἄμεσος ἀποσπασίς μεγάλου μέρους διδασκάλων ἐκ τῆς ὁμοσπονδίας καὶ ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως αὐτῶν περὶ ἰδρύσεως νέου συλλόγου διδασκα-

λικοῦ μετ' ὀγκίς καὶ ἑλληνοπροπεῖς βάσεις ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσως.

Ἡ πάλιν αὕτη τῶν δύο κόσμων τῶν διδασκάλων ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑγειῶν στοιχείων ἀπὸ τὰ κομμουνιστὰς τοιαῦτα καὶ τὴν πρώτην ὁδησίαν πρὸς μίαν καλλιτέραν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν.

— Ο —

Εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεκινήθη σοβαρὸν ζήτημα ἐξ ἀφορμῆς παρατηρήσεων τοῦ κ. Γούδα διὰ τὴν ἀνάκλησιν Ν. Διατάγματος ἀφορῶντος τὴν διάδοσιν κληροδοτημάτων τῆς Ἑπείρου. Ὁ κ. Τσαλδάρης εἰδύσεν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος καὶ κατὰ τὴν πράξιν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τὰ διατάγματα μόλις ἐγκριθῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθῶν παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀποτελοῦν νόμον καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῶν, δύναται μόνον νὰ εἰσαχθῶν ἐντὸς τετραμήνου καὶ νὰ κυρωθῶν ἢ ἀκυρωθῶν. Ἐπιπλέον, εὐκαιρία λέγειται παρατηρήσεως ταῦτα τῆς οφείλου νὰ ὑπομνήσῃ ὅτι τὴν αὐτὴν τακτικὴν ἠκολούθησεν ἡ κυβερνησις καὶ διὰ τὸ διάταγμα τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπερ καὶ τοῦτο ἀνακληθὲν μετὰ τὴν δημοσίευσίν του, καθ' ὃν χρόνον καὶ τρόπον ἀνεκλήθη καὶ τὸ ἄλλο, κυκλῶς ἀνεκλήθη. Ἡ τακτικὴ αὕτη, ἐπιλέγει, δὲν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ, διότι ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν ἡ κυβέρνησις νὰ προσεχῇ καὶ εἰς τὰς ἐγκρίσεις τῆς καὶ εἰς τὰς δημοσιεύσεις τῆς καὶ νὰ φροντίσῃ ὅπως αἱ πράξεις τῆς μὴ ἐξέρχονται τοῦ Συντάγματος, διὰ νὰ μὴ ἐδριστεύωμεθα ἐν ἀνωμαλίᾳ.

Συνεχίζων λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ μεταβάλλεται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ δοκοῦν ὁ διέπων ἡμᾶς καταστατικὸς χάρτης. Κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος οὐδεμίαν ἔχει ἐξουσίαν νὰ δημοσιεύῃ νόμον καὶ ἔπειτα νὰ λέγῃ ὅτι τὸν θεωρεῖ ἀδημοσίευτον. Τοῦτο εἶνε πᾶν τῶν δικαιωμάτων τῆς καὶ οὐδαμῶδες πηγάζει ἐκ τοῦ Συντάγματος, τὰ νομοθετικά δὲ ταῦτα διατάγματα ἐξακολουθοῦν ἰσχύοντα.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος αἱ προβλέπονται εἰς τὴν περὶ τῶν κατασχρήσεων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ καταδειχθῇ ὅτι ὁ ἡγέτης τῆς Ἀγ. Ἐνώσεως ἐπῆρξε πάντοτε ὁ ἀνατροπὴς τῶν πάντων καὶ ἀκόμη τοῦ Συντάγματος τῆς ἰσχύος τῶν ἀποφάσεων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ἐκ μέρους τῶν Παπαναστασιακῶν κύκλων οἱ ὁποῖοι, ἐκ πολυεσδῶν λόγων, ὑπονομεύουν τὴν σύμβασιν τῆς οδοποιΐας διωλίσθησαν εἰς ὃ λας τὰς ἐφημερίδας ἢ σκόπιμος καὶ ψευδὴς εἰδήσεις, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς οδοποιΐας πρὶν ταῖς νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ συνόλῳ του, ἐξ ἀρχῆς. Τὴν εἰδήσιν ταύτην διέψευθεν ὁ κ. Ι. Μεταξᾶς διὰ τῶν ἐξῆς:

«Πάντα τὰ γραφέντα εἰς τὸν πρωῒνον Τύπον εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπερὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ζητήματος τῆς οδοποιΐας εἶνε ἂν πολὺτως ἀνακριβῆ. Τὸ ζήτημα ἐξελίσσεται συμφώνως μὲ τὸν νόμον. Ἡ ἐπιτροπὴ εἰδικῶν συνεχίζει τὸ ἔργον της. Ὡς ἐπανεέλθουν οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Μιχαλακόπουλος, τὸ ζήτημα θὰ ἴλυθῇ ὀριτικῶς».

Κατὰ ἀφαεῖς πληροφορίας τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ περιορισθῇ νὰ ἐξετάσῃ τὰς μόνων ὑποβληθείσας καὶ εἰς τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν καὶ νομίμως ὑρισταμένους προτάσεις Μακρῆ - Πρεζάνη. Σχετικῶς ὅμως μὲ τὸν δεῦτερον τοῦτον βῦλον συνέβη τὸ ἐξῆς: Ὁ ὅμιλος οὗτος ἐκπρὸς ὧν Ἀμερικανικὰ καὶ γάλλαια ἦτο ἐν γνώσει ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαγωνισθῇ διότι ἡ ἐκκρεμότης τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν χρεῶν δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐν Ἀμερικῇ συνολογισμὸν δανείου πρὸς ἑλληνικοὺς σκοποὺς. Ἀπλῶς λοιπὸν πρὸς ἀναβολὴν τῆς συμβάσεως Μακρῆ, ὑπέβαλεν εἰς τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν ὅρους μυθωδῶς εὐθηνῶς. Σχεδὸν ὅμως ταυτοχρόνως ἠγγέλλετο ὁ διακανονισμὸς τῶν Ἑλληνοαμερικανικῶν χρεῶν καὶ ἡ ἄρσις φυσικῶν, τοῦ κωλύματος τῆς ἐν Ἀμερικῇ συνολογισμοῦ δανείου. Ὁ ὅμιλος Πρεζάνη ἐνεφανίσθη ἀλλὰ κατόπιν πλέον ἐορτῆς μὲ τοὺς πραγματικοὺς πλέον ὅρους του, δικαιολογούμενος ὅτι οἱ πρώτοι ὅροι του, οἱ μυθωδῶς εὐθηνῶι ὑπεελλήθησαν ἐκ λάθους καὶ σαν ἐσφαλμένοι καὶ παρακαλῶν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἔστω καὶ ἐκπροθέσμως οἱ δεῦτεροι. Ἡ ὑπὴρσία πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεως ἐδέχθη πρὸς ἐξετάσιν καὶ τοὺς δευτέρους τοὺς πραγματικούς ὅρους Πρεζάνη, ἀπείρως ἐνοεῖται βαρύτερους τῶν πρώτων τῶν μυθωδῶς εὐθηνῶν.

Οὕτω τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν ἔχει, κατὰ τὸν νόμον νὰ ἐξετάσῃ τίποτε ἄλλο παρὰ τὰς προτάσεις Μακρῆ ἂν ἑνὸς ἂν ἐτέρου δὲ δύο προτάσεις Πρεζάνη ριζικῶς διαφόρους μεταξὺ τῶν, ὑψηλοτάτας τὰς μὲν, χαμηλοτάτας τὰς ἄλλας καὶ νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν

δύο ἀνταγωνιστῶν ὁμίλων. Τὸ γεγονὸς ἐν τούτοις, ὅτι ἐπὶ ἐνὸς θέματος τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ σοβαρότητος ὡς ἡ οδοποιΐα ὑποβάλλονται προτάσεις χαρακτηριζόμεναι κατόπιν ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ὑποβαλλόντων ὡς ἐσφαλμένοι καὶ ἀνάξιμοι προσσχῆς τὸ γεγονὸς, λέγουμεν καὶ μόνον αὐτὸ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ ὅμιλος Πρεζάνη δὲν εἶνε ἐπαρκῶς καὶ γενικῶς παρεσκευασμένος διὰ τὸ τεράστιον ἔργον τὸ ὁποῖον διεκδικεῖ.

Σχετικῶς πρὸς τὸν δημιουργηθέντα θόρυβον ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνεκρίνωσε τὰ ἐξῆς:

«Αἱ ἀναγραφείσαι εἰς τὰς ἐφημερίδας φῆμαι ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸν χωρισμὸν τοῦ δανείου τῆς οδοποιΐας ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἶνε ἐντελῶς ἀνακριβεῖς. Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐνὸπιόν της νόμον σαφῆ τὸν ὁποῖον καὶ ἐκτελεῖ. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον τὸ δάνειον τῆς οδοποιΐας καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων εἶνε ἀπολύτως συνδεδεμένα. Δηλαδή ὁ ἀνάδοχος τῶν ἔργων θὰ ἐξεύρῃ συγχρόνως καὶ τὸ δάνειον. Ἀπητήθη μάλιστα ἐν τῇ Βουλῇ ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δηλώσῃ σαφῶς ὅτι ὁ συναγωνισμὸς θὰ εἶνε ἐνιαῖος δι' ἀμφότερα καὶ διὰ τὸ δάνειον καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων.

Διότι ἡ Βουλὴ ἤθελε νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅπως τὸ δάνειον τῶν ἐξ ἑκατομμυρίων λιρῶν συναπτόμενον ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους χρησιμποιηθῇ ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα οδοποιΐας καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο. Ἐνῶ ἐὰν ἐχωρίζετο τὸ δάνειον ἀπὸ τὰ ἔργα θὰ ἠδύνατο μία κυβέρνησις νὰ συναψῇ τὸ δάνειον καὶ ἄλλη κυβέρνησις νὰ χρησιμοποίησιν αὐτὸ δι' ἄλλους σκοποὺς ὅπως εἰς τὸ παρελθὸν πολλάκις συνέβη. Δικαιοτάτη δὲν ἦτο ἡ ἀξίωσις τῆς Βουλῆς καὶ τελείως σύμφωνος εἰς τοῦτο ἦτο καὶ εἶνε ἡ κυβέρνησις. Κατόπιν τούτου διαδόσεις περὶ ἐπανόδου εἰς ἰδέας ἀντιφασκαύσας καὶ εἰς τὸν νόμον καὶ τὴν ἐντονον θέλησιν τῆς Βουλῆς καὶ Κυβερνήσεως εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβεῖς.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὸν συναγωνισμὸν οὗτος ἀκολουθεῖ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον κανονισμὸν τοῦ δρόμου. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐξελέγχει τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις καὶ ὑποβάλλει τὰ στοιχεῖα αὐτῶν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην δοκιμασίαν. Τὸ ἔργον αὐτῆς δὲν ἐτελείωσεν εἰσέτι δταν τοῦτο περὶ τῶν ἡ δὴν ὑπόθεσις θὰ παραπεμθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Δημ. Ἐργων τὸ ποῖον θὰ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τῶν προσφορῶν καὶ μετὰ τοῦ τοῦ ὑπουργικῶν συμβουλίου θὰ ἐκδώσῃ τὴν ὀριστικὴν του ἀπόφασιν περὶ τοῦ ἀναδόχου. Ἐπομένως καὶ αἱ περὶ τοῦ συναγωνισμοῦ ἀναγραφόμενα διαδόσεις εἶνε ἀπολύτως ἀνακριβεῖς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «ΟΙΝΟΒΟΤΡΥΣ»

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον ὀλοκλήρως καταβεβλημένον Δρχ. 10.000.000.—
Ἀποθεματικὸν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 > 11.616.111.—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Ἐν Μύλοις (Ἀθηνῶν), Ἐλευσίνι, Καλάμαις, Θεσσαλονίκῃ, Ἀχαΐα, Πάρῳ, Κίμῃ, Βελίκα, Γαστούνη, Βραχατιῶ, Δευκάδι, Σάμῳ, Ἀλιβερίῳ, Μαρκοπούλῳ (Ἀττικῆς).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οἶνοι: Λευκοί, Ἐρυθροί, Γλυκεῖς, Μοσχάτοι.

Οἰνόπνευμα Καθαρόν διὰ ποτοποιίαν καὶ μετουσιωμένον διὰ φωτισμὸν καὶ θέρμανσιν.

Οἶνοι εἰς φιάλας: Ἐπιτραπέζιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.

Βερμούτ (ἐκ φυσικοῦ Μοσχάτου).

Ἀπόσταγμα οἴνου: Μεγάλῃ παρακαταθήκῃ παλαιῶν ἀποσταγμάτων οἴνου, παραγωγῆς τοῦ ἐν Μύλοις Ἀποσταγματοποιείου.

Κονιάκ ἀρίστης ποιότητος ἐκ παλαιοῦ ἀποστάγματος.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Δέχεται καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μὲ τοὺς κάτωθι τόκους ἀπηλλαγμένους τελείως παντὸς φόρου.

ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Διὰ τρεῖς μῆνας

8 1/2%

Δι' ἑξ μῆνας

8 1/2 1/2%

Δι' ἑν ἔτος καὶ πλέον

9 1/2%

ΕΙΣ ΛΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ἢ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ἢ ΧΡΥΣΟΝ

7 1/2%

7 1/2 1/2%

8 1/2 1/2%

Κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Δημοσίου σύμβασιν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τῆς 5 Μαρτίου 1926, αἱ παρὰ τῇ Ἑταιρίᾳ καταθέσεις εἶναι προνομιοῦχοι ἀπαλλασσομένης τῆς προσόδου τούτων ἐπὶ δέκα πέντε ἔτη παντὸς φόρου δημοσίου, ἀπλοῦ ἢ συνθέτου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου δημοτικοῦ ἢ τοπικοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

Αἱ καταθέσεις χρησιμοποιοῦνται ἐξ ὀλοκλήρου, δυνάμει τῆς ἰδίας συμβάσεως, πρὸς παροχὴν λιπασμάτων ἐπὶ πιστώσει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόκῳ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ", ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6-54

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛΕΦ. ΑΡ. 5-77
Γραφεία φορτώσεων εν ΠΕΙΡΑΙ
Τηλ. αριθ. 2-63

Τηλεγραφική Διεύθυνσις :
"ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ,"

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Ciment artificiel Portland) άνταποκρι-
νόμενα εις τούς αυστηροτέρους επισήμους κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρα-
τών δι' έργα εκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Béton armé λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υποστρώσεις δδών, κατα-
σκευή πλίνθων (τούβλων) και όγκολίθων (άγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κένρωπ». Ειδική κονία, κατάλληλος διά την κατασκευήν ύδρευ-
λικών άμμοκονιασμάτων διά συνήθεις λιθοδομάς, ή πλινθοδομάς, αντικαθιστώσα
με πλείστα όσα προτερήματα τὰ άμμοκονιάματα εξ ασβέστου.

Πολύ ταχύτερα πήξις. Άσυγκρίτως μεγαλειτέρα άντοχή, όθεν : Ταχύτης έκτε-
λέσεως. Σημαντική ελάττωσις τού πάχους των τοίχων, ήτοι : Κέρδος εις χρήσιμον
χώρον και οίκονομία εις εργατικά και όγκον λιθοδομής.

Συνιστάται ιδιαιτέρως δι' έργα λιμενικά.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΠΟΛΕΙΣ & ΚΟΜΟΠΟΛΕΙΣ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

Χημικά Λιπάσματα.—Ειδικά σύνθετα λιπάσματα διαφόρων τύπων διά πάσαν
έν γένει καλλιέργειαν και άπλά (άζωτούχα, υπερφωσφορικά, καλλιούχα).

Όξέα.—Θεικόν, Νιτρικόν, Υδροχλωρικόν, Θεικός σίδηρος, Περοσπορίνη.

Είδη ύελουργείου.—Υελοπίνακες κοινοί (τζάμια) επιτραπέζια είδη. Φιάλαι
παντός είδους Δαμιζάναι κ.τ.λ.

Η Έταιρεία έχει ιδιαίτερον τμήμα ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ τὸ όποιον παρέχει δωρεάν,
προφορικῶς ή δι' άλληλογραφίας, πάσαν πληροφορίαν δι' όλα τὰ γεωργικά ζητή-
ματα και ειδικῶς διά τήν χρήσιν των λιπασμάτων της.